

vergadering **31**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 18 april 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	4
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het meldpunt voor invasieve exoten	4
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opleiding tot bachelor fiscaliteit aangeboden door de FOD Financiën	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opleiding tot bachelor fiscaliteit aangeboden door de FOD Financiën	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opleiding tot bachelor fiscaliteit aangeboden door de FOD Financiën	7
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het inschakelen van onderwijzers met een masterdiploma in het basisonderwijs	11
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de selectie van politici en de naleving van de onpartijdigheid bij de actie ‘Bel de burgemeester’ van het VRT-radioprogramma Peeters & Pichal	13
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verwachte stijging van het aantal gewone en kritieke knelpuntvacatures	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanpassing van het beleid inzake knelpuntberoepen	13
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het economisch relanceplan van de Federale Regering en de Vlaamse inbreng ter zake	17
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het statuut van het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's en de betrokkenheid van Vlaanderen bij de oprichting ervan	20
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de financiële toestand van de Vlaamse steden en gemeenten	22
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het afsluiten van een samenwerkingsprotocol tussen de federale overheid en de gemeenschappen met betrekking tot de opvang van niet-begeleide minderjarige asielzoekers	25

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020 – 1531 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	27
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	27
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020 – 1531 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Bespreking (<i>Voortzetting</i>)	27
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	36
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020 – 1531 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	36
MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 20 maart 2012 door de dames Marijke Dillen en Mieke Vogels en de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de toenemende problematiek van de wachtlijsten in de sector van personen met een handicap, over het falende beleid voor personen met een handicap, en over het recordaantal personen met een handicap op een wachtlijst – 1537 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	37
MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts, de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe en de heer Sas van Rouveroy tot besluit van de op 20 maart 2012 door de dames Marijke Dillen en Mieke Vogels en de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de toenemende problematiek van de wachtlijsten in de sector van personen met een handicap, over het falende beleid voor personen met een handicap, en over het recordaantal personen met een handicap op een wachtlijst – 1538 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	37
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	38
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	40
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	40

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Ann Brusseel, Katrien Schryvers, Mieke Vogels: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 60/24)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het meldpunt voor invasieve exoten

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister, u had het al begrepen, ik ben een enthousiaste fan van uw meldpunt invasieve exoten. Als meldpuntervaringsdeskundige had ik even schrik dat u de woede van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR), de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI), de Orde van Vlaamse Balies en zelfs de Europese Commissie op uw hals zou halen. Maar dat is niet het geval want u hebt het alleen over illegale ecologische migratie. U wilt daar paal en perk aan stellen.

Wie een invasieve plant of diersoort observeert, mag en kan aangifte doen bij uw meldpunt vreemde exoten. Illegale lieveheersbeestjes, clandestiene klimaugurken en stierkikkers zonder papieren worden via uw zogenaamde kliklijn ongenadig aan de schandpaal genageld. Schrik voor een overtreding van de privacywetgeving hoeft u niet te hebben: de kans dat de verontruste stierkikker klacht indient bij de privacycommissie is natuurlijk gering.

Zoals illegale immigranten ons sociaal weefsel verstoren, zo helpen de door u geviseerde en ongewenste exoten uiteindelijk het delicate evenwicht van ons ecosysteem om zeep. Aangezien de kritiek ten aanzien van het meldpunt illegaliteit en ten aanzien van uw meldpunt vreemde exoten, zeer gelijklopend is, ben ik uiteraard ontzettend benieuwd naar uw argumentatie ter verdediging van dit meldpunt.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Dewinter, u bent eigenlijk bijzonder voorspelbaar. Als u deze vraag niet had gesteld, dan was ik zeer verwonderd geweest. Wat me wel verbaast, is dat u zo begaan bent met exoten.

Dit past perfect binnen mijn beleid. Dat beleid berust op twee pijlers. De eerste is inspraak en participatie, de tweede preventie. Ik zorg steeds voor een zo breed mogelijk draagvlak. Deze waarnemingswebsite past binnen dat beleid. Er zijn veel van dergelijke websites op het vlak van natuur.

Ik wil benadrukken dat we vorig jaar in september een gedragscode hebben afgesproken met verschillende tuincentra, -aannemers en -architecten. Ze zullen de vreemde planten die hard woekeren in Vlaanderen niet op de markt brengen. Productnormering valt niet onder onze bevoegdheid, dat is een federale bevoegdheid. Waar we kunnen, hebben we een gedragscode ontwikkeld op vrijwillige basis.

Het is niet de bedoeling dat alle vreemde dier- of plantensoorten worden aangemeld op de waarnemingswebsite. Wel willen we dat de invasieve exoten, die heel wat schade kunnen berokkenen, worden aangemeld. Het gaat vaak over de volksgezondheid. U kent ongetwijfeld de berenklauw. Wie daarmee in aanraking komt, krijgt brandwonden. Dat is een gevaarlijke plant. Er kunnen ook allergieën ontwikkeld worden.

Maar soms komt ook de veiligheid in het gedrang. De waterlopen in Vlaanderen worden overwoekerd door de waterval. Wij moeten elk jaar 1 miljoen euro spenderen om de waterval uit het water weg te halen. Dat zijn gigantische bedragen.

Door preventief op te treden, zal dat voor elke Vlaming veel minder centen kosten. Daarom werkt de overheid samen met heel veel vrijwilligers, die hun waarnemingen van invasieve exoten kunnen melden. Zo kan er snel worden ingegrepen.

Mijnheer Dewinter, het verwondert mij dat u zo verbaasd bent over dit initiatief. In de commissie Leefmilieu werden daarover al meerdere vragen gesteld. Zo heeft de heer De Meyer gevraagd naar maatregelen om de invasieve exoten effectief te bestrijden. Toen al werd aangegeven dat die waarnemingswebsite er zou komen.

De heer Filip Dewinter: Gelukkig zijn er nog politici die voorspelbaar zijn en die consequent hetzelfde standpunt innemen, een hele carrière lang. Dat is tegenwoordig zeer uitzonderlijk. Ik besef dat, maar het zij zo.

Minister, ik ben zeer gecharmeerd door uw meldpunt voor invasieve exoten. Dat is een nieuwe term, zelfs voor mij, en ik heb er in het verleden wel een paar bedacht. Als ik het woordje ‘waterval’ door ‘illegaal’ en het woordje ‘stierkikker’ door ‘asielzoeker’ vervang, kan ik uw betoog ongewijzigd citeren. Zo komen we wellicht tot dezelfde politieke conclusies. Ik zie alleen dat uw tegenstanders zeggen dat u de retoriek en het discours van Vlaams Belang hanteert. Indien we in het verleden invasieve exoten hadden verboden, opgespoord en niet getolereerd, hadden we nu geen aardappel, geen sinaasappel, geen Canadese eik en wat weet ik allemaal meer gehad.

Minister, dit enkel om u erop te wijzen dat ik hoop dat u niet alleen zo verbeteren zult zijn ten opzichte van ecologische exoten, maar dat u ook de andere exoten even consequent zult willen aanpakken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, is dit het grootste maatschappelijke probleem waarmee onze samenleving wordt geconfronteerd? Duidelijk niet. Maar dat is nog geen reden om dit te bagatelliseren. Wie dat doet, verradt een totaal gebrek aan dossierkennis. Indien men zou weten hoeveel miljoenen er al zijn besteed aan de bestrijding van exoten in waterlopen, zou men op een andere manier over dit dossier spreken.

Minister, ik vind dat u een verantwoorde beslissing hebt genomen en ik hoop dat u zult zorgen voor de nodige communicatie en voor de opvolging van deze beleidsmaatregel. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, minister, ik zal zeker niet ingaan op de vergelijking die de heer Dewinter wil maken. Ik wil dieper ingaan op uw meldpunt. Ik las in Het Laatste Nieuws dat als er veel invasieve soorten gemeld worden bij lokale overheden, ofwel de terreinbeheerders ofwel de lokale overheden moeten ingrijpen, met de nodige kosten van

dien. De heer Van Rompuy heeft straks een vraag over de slechte financiële toestand van de steden en gemeenten. Het gaat om kosten die worden doorgeschoven. Hoe zult u dit aanpakken?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit mij aan bij de heer De Meyer, die kort en bondig en goed sprak. De heer Dewinter probeert er natuurlijk op zijn manier een politiek spelletje van te maken. Het is inderdaad een probleem waar gemeenten actief mee bezig zijn. Het is opgenomen in de beleidsplannen van heel wat gemeenten. Een meldpunt kan zeker een meerwaarde hebben, maar, minister, veel zal natuurlijk afhangen van wat er met de verzamelde informatie zal worden gedaan. Zal men met de oprichting van een dergelijk meldpunt sneller en effectiever kunnen bijsturen wanneer er zich een probleem dreigt voor te doen? Snel ingrijpen kan op termijn hoge beheerkosten vermijden.

Minister, volgens u betekent de oprichting van dit meldpunt een primeur voor Vlaanderen. Hoopt u dat andere regio's zullen volgen en dat dit tot meer uitwisseling van informatie kan leiden? In welke mate worden de problemen met exoten in de ons omringende regio's en landen momenteel opgevolgd? Kunnen wij iets uit deze praktijken leren?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, de heer Dewinter is duidelijk zeer bezorgd om de natuur en de economische impact van de invasieve exoten. Ik stel voor dat we de logica even omdraaien. De invasieve exoten hebben een belangrijke impact op de biodiversiteit. Wie voor de bestrijding van de invasieve exoten pleit, pleit eigenlijk voor meer diversiteit in Vlaanderen.

Mijnheer Dewinter, welkom in het progressieve kamp. *(Gelach)*

Minister Joke Schauvliege: Ik wil nog even benadrukken dat we momenteel jaarlijks al gemiddeld 1 miljoen euro spenderen om de waterlopen vrij te maken van overwoekerende planten. Dat betekent immers een overstromingsgevaar. Ik heb het dan enkel over de waterlopen. We besteden miljoenen euro's aan de bestrijding van invasieve exoten.

Het meldpunt is bedoeld om een preventief optreden mogelijk te maken. Indien er een melding komt, zullen we snel kunnen optreden. Dat betekent dat het nadien minder centen zal kosten om de exoten weg te halen.

Mijnheer Demesmaeker, het is de bedoeling dat dit goed wordt opgevolgd. Er zal snel een dispatching komen. Dat is de afspraak die is gemaakt tussen de verschillende partners die met de waarnemingssite in zee zijn gegaan.

Mevrouw De Vroe, wie op zijn terrein invasieve exoten aantreft, moet de nodige maatregelen nemen. Dat deze feiten snel kunnen worden gemeld, betekent dat sneller kan worden opgetreden. Dat betekent dat een effectieve bestrijding de lokale besturen eigenlijk minder centen zal kosten. Dat is de bedoeling van de meldingssite.

Er is me ook gevraagd wat er in Europa en in de ons omringende landen gebeurt. De Europese Unie subsidieert ons een beetje voor de maatregelen die we op het vlak van de exotenbestrijding nemen. Er is een Europees programma. Daarnaast werkt het Comité van de Regio's aan een meldingspunt. Hiervoor zal een smartphone-applicatie worden ontwikkeld. Dat betekent dat de directe coördinaten onmiddellijk kunnen worden doorgegeven. Ik heb vandaag de mededeling ontvangen dat op ruime wijze werk wordt gemaakt van een dergelijke applicatie. Dat betekent dat het op een ruimere manier mogelijk zal worden in Europa tot meldingen over te gaan.

Mijnheer Dewinter, dat heeft niets te maken met soorten, zoals de aardappel, die bij ons perfect zijn ingeburgerd. Het gaat over bepaalde dier- en plantsoorten die bedreigend zijn voor onze biotoop, die een effect op de volksgezondheid kunnen hebben en die zelfs onze

veiligheid en onze economie kunnen bedreigen. Het gaat daarover en over niets anders. Wat u er voor de rest bij sleurt en de vergelijking die u maakt, laat ik voor uw rekening. Daar wil ik absoluut niets mee te maken hebben.

De heer Filip Dewinter: Ik citeer graag wat de minister op haar website heeft geschreven: “Deze invasieve exoten tasten de inheemse diversiteit aan. Ze brengen economische schade toe en zijn een probleem voor de volksgezondheid. Eens zo’n soort zich hier vestigt, is ze nog moeilijk te bestrijden of tegen te houden. Daarom moeten we ze opsporen via een meldpunt en daarna terugdringen.” Ik zou het zelf niet beter hebben kunnen zeggen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opleiding tot bachelor fiscaliteit aangeboden door de FOD Financiën

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opleiding tot bachelor fiscaliteit aangeboden door de FOD Financiën

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opleiding tot bachelor fiscaliteit aangeboden door de FOD Financiën

De voorzitter: Mevrouw van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, tijdens het paasreces hebben we vernomen dat de FOD Financiën van plan is de eigen werknemers een bacheloropleiding in de fiscaliteit te geven. Dit is bedoeld voor mensen die bij de FOD Financiën werken, maar geen bachelordiploma hebben. Die mensen, die daar al werken en daarvoor een bezoldiging ontvangen, zullen dan een bachelordiploma kunnen halen.

Op een bepaald ogenblik dacht ik dat het om een 1 aprilgrap ging: het is immers de boswachter die mensen opleidt tot stropers. Niemand is verplicht om na die bacheloropleiding bij de FOD Financiën te blijven. Die mensen zullen heel gegeerd zijn bij allerlei fiscale kantoren. Niet alleen hebben zij een diploma fiscaliteit, zij zijn nog eens opgeleid binnen de Belgische fiscus. Het was echter geen grap, want dit is België.

Minister, is dit geen bevoegdheidsoverschrijding? De FOD biedt immers een bacheloropleiding aan, wat tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort. Er zijn ook hogescholen die deze bacheloropleiding aanbieden.

Is dat geen discriminatie tegenover studenten die hun opleiding zelf betalen? Binnen de FOD moet niet voor de opleiding worden betaald. Studenten krijgen intussen geen verloning, moeten drie jaar opleiding volgen en daarvoor ook nog eens inschrijvingsgeld betalen. In welke mate is uw departement betrokken bij de opleiding binnen de FOD Financiën? Het is immers niet alleen een gemeenschapsbevoegdheid en een discriminatie tegenover de hogescholen die deze opleidingen aanbieden, maar ook een discriminatie tegenover de studenten die inschrijvingsgeld betalen voor die opleiding, terwijl die bij de FOD Financiën gratis is.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Ik heb het artikel uit De Standaard van maandag 2 april eveneens gelezen. Daaruit blijkt inderdaad dat de FOD Financiën een bacheloropleiding fiscaliteit wil inrichten. De opleiding is nog niet volledig samengesteld. Men weet nog niet goed hoe het programma eruit zal zien. Men zegt wel dat 60 procent van de opleiding zal worden gegeven

op kantoor en 40 procent in verbinding met de hogescholen. Binnen die opleiding zullen fiscale ambtenaren en docenten hun deel van de organisatie op zich nemen. Minister, hoe ziet u dit initiatief? Hebt u daar een evaluatie van gemaakt? En wat is de rol van de vzw Cocom hierin die mee de organisatie van de opleiding op zich zou nemen?

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, ook ik was geschrokken toen ik op 2 april hoorde dat de FOD Financiën een opleiding fiscaliteit zou inrichten. Ik dacht toen: “Verdorie, waar is Pascal, excuseer, minister Smet?” Bent u daar eigenlijk over geconsulteerd, minister? Bovendien is de FOD Financiën een federaal en tweetalig departement. Als men dat dus doet voor de Vlaamse ambtenaren, dan ook voor de Franstalige ambtenaren. Is daar overleg over geweest?

Er is een opleiding accountancy en fiscaliteit, maar er is ook een opleidingsstop. In het verleden hebben bepaalde hogescholen gevraagd een opleiding fiscaliteit te kunnen organiseren. Dat is niet doorgegaan. Sommige hogescholen weten nergens van en voelen zich gepasseerd.

Ik stel het initiatief niet ter discussie, ook niet van privébedrijven die hun personeel beter willen scholen. Dat is een goed idee, maar we moeten daar beleidsmatig en structureel over nadenken. Wij hebben een ruim maar eindig onderwijsaanbod. Hoe zult u dan dit met belastinggeld gefinancierde onderwijs – ik zou bijna zeggen deze openbare dienst – aanbieden op voet van gelijkheid om in te gaan op de vraag van al die bedrijven? Daar moeten duidelijk afgebakende objectieve criteria voor zijn. Bij mijn weten zijn die er momenteel niet. Hoe zult u dat allemaal aanpakken? Hoe past dat in een structureel beleid?

Is het tot slot zo dat de opleiding die onze hogescholen aanbieden aan mensen die al in het beroepsleven staan, niet aangepast of flexibel genoeg is?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik denk dat dit enigszins ‘much ado about nothing’ is. Als ik het goed heb begrepen, gaat het eigenlijk immers over een overheidsdienst, in dit geval een federale overheidsdienst, die, zoals bedrijven, mensen met een bepaald kwalificatieniveau wil upgraden. Deze overheidsdienst wil hun de kans geven om via het werk, door een bijkomende opleiding, een hoger diploma te behalen. Dat gebeurt nog en hoeft op zich niet problematisch te zijn. Het initiatief is het Departement Onderwijs niet bekend. Er zal binnenkort wel een vergadering plaatsvinden. Ik heb mijn ambtenaren gevraagd om contact op te nemen en een ontmoeting te hebben, om uit te vissen wat er precies aan de hand is. Als het gaat over een soort beroepsopleiding om mensen te upgraden, waarbij al dan niet wordt samengewerkt met een bestaande hogeronderwijsinstelling, dan lijkt dat me geen probleem te zijn: mensen zullen immers toch altijd een examen moeten afleggen.

Als wordt samengewerkt met een bestaande hogeronderwijsinstelling, die de diploma’s uitreikt, dan hoeft er geen procedure te worden gevolgd. Dan is het gewoon een samenwerkingsverband en is er niets aan de hand. Gaat men zelf een opleiding organiseren, dan moet men vragen te worden erkend. Daar is een procedure voor, met voorwaarden ter zake. Een dergelijke aanvraag is niet ingediend. Sowieso moet er op dat moment ook een toets nieuwe opleiding gebeuren. Een dergelijke aanvraag werd ook niet ingediend.

We zullen dus goed nagaan wat de federale overheidsdienst precies wil doen. Zij kennen de regelgeving: we hebben die al overgemaakt. Als het gaat over een beroepsopleiding, dan vind ik daar niets verkeerd aan. Men wil mensen de kans geven een diploma te behalen, zeker in een arbeidsmarktcontext waarin het niet evident is om dat gekwalificeerd personeel te vinden. Dan is het geen probleem. Is er sprake van een derde, alternatieve weg, dan moeten we bekijken met de hogeronderwijsinstellingen hoe dat komt. Nogmaals, mij lijkt het echter ‘much ado about nothing’.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, we verschillen niet over alles van mening, dat geef ik toe, maar wel over veel zaken. Hierover verschillen we eveneens van mening. U zegt dat het gaat over ‘much ado about nothing’. Hoe kan men er nu iets op tegen hebben dat een werkgever zijn werknemers wil upgraden? Als het gaat over het aanbieden van een beroepsopleiding, is daar niets mis mee. Ik stel me daar echter wél vragen bij. Het gaat niet zomaar over het geven van een beroepsopleiding. Ik heb u gevraagd, net als mevrouw Moerman, of onze hogescholen dan niet goed genoeg zijn. Is die opleiding niet goed genoeg om te kunnen beginnen bij Financiën? Ook is dit concurrentie voor de hogescholen, die een bacheloropleiding geven. Nu kondigt de FOD Financiën dat zomaar aan, zonder dat u daarbij betrokken bent. U moet begrijpen dat ouders hun kinderen zullen aansporen naar de FOD Financiën te gaan, dat ze die studies niet meer zullen betalen, aangezien men daar een volwaardige, evenwaardige bacheloropleiding krijgt van de belastingbetaler, en ondertussen ook nog eens wordt betaald. Ik vind dit niet ‘much ado about nothing’. Ik vind het een misprijzen van alle docenten en hogescholen die deze opleiding geven. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik vind het ook bijzonder eigenaardig dat u daar niet van op de hoogte was, dat nu moet worden uitgezocht hoe de vork daar eigenlijk aan de steel zit. Nu wordt er een signaal gegeven door de FOD Financiën, maar er is ook een FOD Economie, een FOD Justitie, een FOD Mobiliteit. Als iedereen probeert eigen initiatieven te nemen voor een eigen cursus, zelfs in samenwerking met hogescholen, dan meen ik dat we niet goed bezig zijn. U moet zeker klaarheid scheppen met betrekking tot het feit dat er hogere opleidingen zijn in het hoger onderwijs, aan de universiteiten. Er moet ook zeer duidelijk worden gemaakt wat de rol van de vrager, in dit geval dus de FOD Financiën, is geweest in heel het artikel en heel het opzet. Dat zou ik toch wel heel graag willen vernemen.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, u zegt dat het ‘much ado about nothing is’, maar uit uw antwoord onthoud ik dat u van ‘nothing’ weet, dat u niet op voorhand was geraadpleegd. Ik ben niet tegen dit soort initiatieven. Ze zijn zelfs heel lovenswaardig. Ook in de privésector doen vele werkgevers dit reeds. Ik wil ook niet ingaan op het probleem dat men mensen opleidt, dat dit geld kost en dat ze dan weglopen. Neen, beter opgeleide mensen zijn een winst voor iedereen. Dat is juist. We kunnen hier echter niet op ingaan en ermee doorgaan zonder dat u, als minister van Onderwijs, en uw tegenhanger in de Franse Gemeenschap ter zake een structureel beleid ontwikkelen.

Want als dit succes heeft – het heeft veel weerklank gehad in de pers –, gaan andere werkgevers dit ook willen doen. Dan moet u wel een bepaald criterium en een bepaalde omkadering vinden om dit te organiseren en dat is er op dit moment bij mijn weten niet.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Er zijn mensen die zich verbazen over het initiatief dat de FOD Financiën neemt. Mij verbaast de manier waarop het principe in twijfel wordt getrokken dat een dienst, een bedrijf, een organisatie – mevrouw Moerman heeft die bedenking gemaakt – ervoor zou zorgen dat mensen binnen die organisatie kunnen doorstromen. Steeds meer evolueren we naar een arbeidsmarkt waar kraptes en knelpunten bestaan. Een van de manieren om dat op te lossen, zal net die doorstroming zijn. Uiteraard moet je daar een aantal technische vereisten voor invullen, maar dat is niet nieuw.

In het verleden hebben verschillende honderden – het cijfer 600 zit in mijn hoofd – verzorgenden die in dienst waren, de kans gekregen opgeleid te worden tot verpleegkundigen. Dat is een heel goed voorbeeld. Mits de nodige technische invulling wordt geboden, is dat een belangrijk principe. We moeten de innovatie van nabij volgen, en zeker niet op voorhand verketteren.

Minister Pascal Smet: Net zoals de heer Van Malderen ben ik een beetje verbaasd. De tijd was toch rijp om af te stappen van het idee dat onderwijs de exclusieve aanbieder is van opleidingen. Ik denk aan alles wat de VDAB en anderen doen, weliswaar in samenwerking, coördinatie en afspraak. We moeten het opleidingsaanbod uitbreiden. Ik ben het ermee eens dat niemand in het wilde weg opleidingen kan beginnen te geven. Dat gaat niet en dat zal de FOD Financiën ook nooit doen. De dienst moet zich inschrijven in onze procedures. Daarom maak ik me niet te veel zorgen.

Ofwel richten ze het zelf volledig in, maar dan moeten ze een aanvraag voor een nieuwe opleiding indienen. Dat hebben ze nog niet gedaan. Als we die krijgen, zullen we dat behandelen zoals we gewoon zijn. Dan zullen we ze ook registreren als instelling. Ofwel werken ze samen met een bestaande hogeronderwijsinstelling en dan is er ook niet veel aan de hand, maar ze hebben nog geen concrete aanvraag gedaan die ze moeten doen. Ze weten dat ze dat moeten doen. Daarom is het much ado about nothing.

Twee weken geleden heeft er in de nieuwsarme paasvakantie waarschijnlijk iemand iets gehoord, en dat wordt er dan meteen in geplaatst en dan krijg je een heel verhaal. Het verhaal zal zijn plaats krijgen. Nogmaals, we mogen niet de weg inslaan die u voorstelt, mevrouw Van Steenberge, dat alleen onderwijs die opleidingen mag organiseren. Nee, dat is niet de bedoeling. Het normaal traject moet natuurlijk via onderwijs gebeuren, maar daarnaast zullen we in onze samenleving nog andere trajecten hebben. Het gaat om mensen die geen diploma hebben en die men wel een diploma wil laten halen.

Mag ik u erop wijzen dat het een constant beleid is van de federale overheid van de afgelopen 30 jaar om mensen met een bachelorniveau te helpen naar een masterniveau, of mensen met een diploma secundair onderwijs naar een bachelorniveau? Dit bestaat al heel lang bij de federale overheid. Laat ons dit goed inpassen. Dat moet gebeuren en we gaan dat ook doen. In deze zaak ben ik heel zen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Als er vandaag iets niet nieuw is, dan is dat het feit dat de heer Van Malderen er weinig van heeft begrepen. Hij verwijst naar de VDAB. Die geeft inderdaad opleidingen, maar dat is voor werklozen en werkzoekenden. Dit gaat wel over hogeschoolopleidingen. Die vergelijking hebben we gemaakt. Ik heb geen vergelijking gemaakt met het opleidingsaanbod dat nu al bestaat. Het enige verschil is dat de gewone weg niet wordt gevolgd. Ze hadden eerst met u moeten spreken om na te gaan of er een omkadering kon zijn.

De mensen die nu bij de FOD Financiën werken, krijgen geen uitkeringen, maar een loon. Ze krijgen een opleiding waarvoor anderen betalen aan hogescholen en universiteiten. Minister, u wordt gepakt in snelheid, want ze moeten eerst met u komen praten. Het gaat hier over een bevoegdheidsoverschrijding die ze niet hadden kunnen doen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik volg u wanneer u zegt dat u duidelijkheid wilt verschaffen en dat er dus een kader moet komen waardoor iedere dienst ook weet waarbinnen hij moet werken. Heel belangrijk zijn het levenslang leren en het behalen van diplomacertificaten, dat stelt niemand ter discussie, wel de manier waarop het moet gebeuren en de voorwaarden die moeten worden gecreëerd inzake erkenning en accreditatie. We moeten heel goed de regelgeving volgen en er moet duidelijkheid zijn in dat kader. Op dat punt volg ik u heel goed.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, uw antwoord geeft mij voor zover voldoening dat u het met mij eens bent dat er een structurele visie moet komen en dat die goed zou zijn voor alle partijen.

U probeert het nu wat te minimaliseren door te verwijzen naar de periode, maar het was wel 2 april, niet 1 april toen het in de pers stond. Het is dus een reëel initiatief.

Op dit moment is er geen aanbod. Er is een opleiding Accountancy en Fiscaliteit, geen opleiding Fiscaliteit alleen, dat wordt dan een nieuwe opleiding. Misschien, als we het dan toch

doen, als u het kadert en u dan uw overleg begint, kunt u er ook een paar uurtjes in steken voor een speciaal vak, namelijk ‘managementvennootschappen’, want ik denk dat er ook bij u een aantal specialisten ter zake zijn. *(Gelach. Applaus bij Open Vld en het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het inschakelen van onderwijzers met een masterdiploma in het basisonderwijs

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, we lezen in de krant dat het katholiek basisonderwijs pleit voor masters voor de klas in het basisonderwijs. Uiteraard werd hier reeds gesproken over dit thema, zowel in de plenaire vergadering als in de commissie. Nieuw vandaag is het feit dat de grootste koepel in een genuanceerd verhaal dat u kunt lezen in hun tijdschrift 'Onderwijsvisie', ervoor pleit om naast bachelors ook masters met een algemene lerarenopleiding tewerk te stellen in het basisonderwijs.

Men vertrekt vanuit de vaststelling dat de kwaliteit van ons onderwijs vandaag goed is. Die kwaliteit wenst men te behouden, maar tegelijkertijd waarschuwt men voor zelfgenoegzaamheid. Men wijst erop dat de samenleving complexer geworden is en men stelt de vraag of de huidige lerarenopleiding nog wel voldoet aan het profiel van die samenleving. Tegelijkertijd verwijst men eventjes naar het buitenland en ten slotte merkt men op dat het interessant is om ook even te kijken naar de instroom in de lerarenopleiding, want aso-leerlingen kiezen minder voor de lerarenopleiding, en tso- en bso-leerlingen kiezen veel meer voor de lerarenopleiding.

Minister, het is ongetwijfeld belangrijk dat betere leerlingen van 18 jaar ook kiezen voor tewerkstelling in het basisonderwijs, maar veelal wordt hun ontraden om te kiezen voor een bacheloropleiding. Men zegt: "U kunt toch iets meer, kies maar voor een masteropleiding." Het is jammer dat jonge mensen die willen kiezen voor deze opleiding, niet de kans krijgen om dit te doen via de masteropleiding. Wat is uw mening hierover, minister?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, de mening van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO) die onlangs in een tijdschrift werd gepubliceerd, was geen verrassing voor mij. U weet dat we het loopbaandebat voeren en ik kende die mening dus al. Ik heb die nu ook uitgewerkt kunnen lezen. Ik vind het heel interessant. Ik zal er vandaag geen inhoudelijke verklaringen over afleggen om de doodeenvoudige reden dat we met de vakbonden en met de onderwijsverstrekkers het loopbaandebat aan het voeren zijn.

We hebben wel concreet afgesproken dat we zowel voor de kleuteronderwijzers, de onderwijzers als de leerkrachten secundair onderwijs, nu eerst een beroepscompetentieprofiel zullen opstellen. Ik veronderstel dat we het tegen september van dit jaar hebben, en dan kunnen we het inschalen op grond van de Vlaamse kwalificatiestructuur. Daarna moeten we op basis daarvan bekijken welke diplomavereisten we moeten stellen aan leerkrachten en onderwijzers. Dat is één dimensie.

Een andere dimensie is of je al dan niet naar een gemengd systeem gaat van bachelors en masters in het basisonderwijs. Dat is wat zij nu ook voorstellen. Die dimensie zijn we op dit moment aan het bespreken. Ik vind het een stap in de goede richting. We moeten het nu bespreken met alle partners, net zoals andere partners daar meningen over hebben. U begrijpt dat ik vandaag niet inhoudelijk op het standpunt wil ingaan om consequent te blijven met de lijn die we tot op heden hebben aangehouden.

De heer Jos De Meyer: Minister, uw antwoord verrast mij uiteraard niet. Desalniettemin wil ik u een suggestie meegeven. Het meest fundamentele dat u deze legislatuur zou kunnen doen, als het over hervormingen gaat, is het versterken van de lerarenopleiding. Ik geef u de suggestie daar prioriteit aan te geven, boven een aantal andere aangekondigde hervormingen.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik wil graag aansluiten bij het laatste betoog van de heer De Meyer. We spreken inderdaad altijd over hervormingen binnen onderwijs in het algemeen en binnen het secundair onderwijs. Bij de bespreking hiervan heeft professor Taeldeman toch wel heel duidelijk gesteld dat er al heel lang vraag is naar een hervorming van de lerarenopleiding. De instroom in de lerarenopleiding is het grote probleem. De opleiding is nu een bachelor en geen master. Ik ben niet tegen de democratisering van het onderwijs, maar dat mag niet betekenen dat iedereen in het hoger onderwijs moet terechtkomen. Daardoor is die instroom ook zo belangrijk. Heel veel studenten die kiezen voor de lerarenopleiding, zijn daar eerlijk gezegd niet toe in staat.

Ik wil u verzoeken eerst die lerarenopleiding te bekijken. Het is pas wanneer er een goede opleiding is voor leraren die hun kennis moeten doorgeven aan onze kinderen, dat we kunnen spreken over andere eventuele grote of kleine hervormingen binnen het onderwijs. Ik volg dus de suggestie van de heer De Meyer.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik verwijs naar ons bezoek aan de lerarenopleiding in China. We hebben daar gezien dat alle mensen die er in het onderwijs terechtkomen, over een universitair diploma beschikken. Zij worden daar ook zeer goed begeleid in het begin van hun carrière. Ik steun de heer De Meyer in zijn vraag om de best opgeleide mensen toe te leiden naar het basisonderwijs. Als er een fundament moet worden gelegd waar de rest op moet worden gebouwd, kan dat alleen door zeer goed opgeleide mensen.

In de lerarenopleiding moet de lat dus hoog worden gelegd wat kennis en competenties betreft. De beste mensen moeten worden ingezet in het basisonderwijs.

Minister Pascal Smet: Ik deel die opvattingen, anders zouden we niet gestart zijn met het leerkrachtenloopbaanpact. Er zijn de hervormingen van de lerarenopleiding, het bepalen van het niveau, het al of niet vermasteren of het verlengen van de studieduur – dat hoeft niet noodzakelijkerwijze hetzelfde te zijn. Ook de aanvangsbegeleiding, wanneer men als leerkracht start als aanvulling op de initiële opleiding in de school, ligt op tafel. Er zijn vele pistes. We zijn die momenteel volop aan het bespreken en geven daar alle prioriteit aan. Ik ben het absoluut met u eens dat, welke hervormingen je ook doorvoert, het slagen of mislukken ervan afhangt van de draagkracht bij de leerkrachten. Het is voor mij meer dan een evidentie dat we daar de komende jaren op moeten inzetten.

De heer Jos De Meyer: Collega's, de kwaliteit van ons onderwijs is essentieel. De belangrijkste hefboom daarbij is de leraar die voor de klas staat. Met andere woorden, investeren in lerarenopleidingen is investeren in de toekomst van de samenleving.

Minister, ik hoop dat u rekening houdt met de prioriteit die wij vooropstellen, waarvoor dank.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de selectie van politici en de naleving van de onpartijdigheid bij de actie ‘Bel de burgemeester’ van het VRT-radioprogramma Peeters & Pichal

De voorzitter: De volgende actuele vraag wordt gesteld door de heer Tommelein. Mijnheer van Rouveroy, de heer Tommelein is echter niet aanwezig. Minister Smet zou antwoorden namens minister Lieten. De actuele vraag wordt bij dezen afgevoerd. Mijnheer van Rouveroy, u hoeft daar straks dus niet lelijk over te doen tegen mij. *(Gelach. Opmerkingen)*

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, wat is dan het statuut van deze actuele vraag?

De voorzitter: Het reglement is duidelijk: als de vraagsteller niet aanwezig is, wordt de vraag als ingetrokken beschouwd. Dat is in de commissie ook zo.

De plenaire vergadering begint om 14 uur. Ik verwacht dat iedereen op tijd aanwezig is om zijn vragen te stellen.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, blijven de vragen om uitleg die al zijn ingediend, dan gelden?

De voorzitter: Die blijven uiteraard gelden. U had hierover een vraag om uitleg ingediend, maar die was hier niet aan gekoppeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verwachte stijging van het aantal gewone en kritieke knelpuntvacatures

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanpassing van het beleid inzake knelpuntberoepen

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, het is interessant om vast te stellen dat we altijd in hetzelfde kringetje blijven draaien. De VDAB zegt dat van alle vacatures die binnenkomen, 50 procent voor knelpuntberoepen zijn. Als we verder kijken, stellen we vast dat van de totale massa er 22 procent overblijft die niet binnen de 90 dagen ingevuld raakt. Erger nog, er is zelfs 11 procent dat men niet binnen de 180 dagen ingevuld krijgt.

Als ik dan zie wat er allemaal gebeurd is en niet gebeurd is, is dit toch al een eerste vrij dramatische vaststelling in het licht van de werkloosheidscijfers, niet alleen in Vlaanderen maar ook in Wallonië en in Brussel. Dan rijst de vraag: hoe gaan we dit oplossen? Enerzijds is er de vraag van de markt. Ondanks het artikel en de titel ervan, werd er wel gesteld dat de knelpuntvacatures afnemen, maar als je verder grasduint in de cijfers, zie je dat de verhouding vandaag bijna één op vier is. Het was één op vijf. Nu zitten we aan meer dan 22 procent. Dat betekent dat bijna één op de vier vacatures zeer moeilijk ingevuld raakt.

Dat is de realiteit. Die vaststelling doen we al een tijdje. De huidige maatregelen zijn blijkbaar niet efficiënt genoeg, want we blijven in Vlaanderen met hetzelfde probleem zitten dat we de mensen onvoldoende aan het werk krijgen, in tegenstelling tot het aanbod.

U schudt neen, minister. Ik heb hier de studie bij mij liggen. Ik zie dat er zelfs 1,5 procent niet wordt ingevuld. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

U zegt 'slechts'. Het is toch wel schrijnend dat in een land als Spanje, dat in moeilijkheden zit, één op twee jongeren werkloos is en de werkloosheidsuitkering in Spanje niet onbeperkt is in de tijd zoals in België. Minister, wat gaat u daaraan doen, wetende dat de werkloosheidscijfers zijn wat ze zijn en dat de markt nog altijd schreeuwt om mensen die jobs kunnen invullen van knelpuntvacatures?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, het knelpuntkarakter van de arbeidsmarkt wordt dikwijls sterk benadrukt, maar dat gebeurt dikwijls op een ongenueanceerde manier. De heer Sabbe vergelijkt heel graag het aantal vacatures, vooral van de knelpuntberoepen, met het aantal werkzoekenden, om daarna dwangmaatregelen te eisen ten aanzien van die werkzoekenden.

Het VDAB-rapport toont wel een ander beeld. Inderdaad, de helft van de vacatures zijn vacatures voor knelpuntberoepen. Dat is nog iets anders dan knelpuntvacatures. Als je het rapport goed leest, zie je dat een op vijf vacatures knelpuntvacatures zijn. Dat is wel een heel stuk minder dan die 50 procent. Daarom vraag ik me af of we ons beleid – u doet al heel wat – niet moeten aanpassen, en of we niet selectiever moeten omgaan met die lijst van knelpuntberoepen. Moeten we ons niet richten op die beroepen waar er echt heel veel knelpuntvacatures in zijn? Moeten we ook niet inzetten op de factor arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden? Dat ligt dan bij de werkgevers. Dat is een zeer belangrijke factor om van een beroep een knelpuntberoep te maken en om knelpuntvacatures te laten ontstaan.

We zetten heel sterk in op opleiding in de hoop dat er dan doorstroom komt. Dat is natuurlijk wel belangrijk. Maar moeten we ook niet meer de doorstroom zelf gaan organiseren en nog meer inspanningen doen ten aanzien van bijvoorbeeld werkplekklaren?

Minister, gaat u het beleid enigszins aanpassen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Neen, ik ga mijn beleid niet aanpassen, uiteraard niet. Ik vind de visie die in de teksten staat, zeer goed. U haalt terecht aan dat er een verschil is tussen een vacature in een knelpuntberoep, 50 procent, of een knelpuntvacature, 22 procent. 1,5 procent wordt niet ingevuld. Dat is een dalende trend. Het is zo goed als in 2006. Maar de derde en belangrijkste conclusie is: we mogen ervan uitgaan dat de krapte op de arbeidsmarkt in de toekomst verder zal toenemen. Daarin ondersteun ik de vragen die zijn gesteld.

De grote vraag die u zich stelt, is of ik mijn beleid moet aanpassen. Ik dacht dat jullie in de commissie Werk – waar jullie heel vaak aanwezig zijn, maar niet altijd want dat kan ook niet en dat begrijp ik heel goed – gehoord hebben dat ik vanaf de eerste dag in 2009 een beleid voer om vraag en aanbod sterker op elkaar te doen aansluiten. De cijfers die jullie beiden citeren, zijn nota bene van 2010, maar dat wist u uiteraard. Vraag en aanbod bij knelpuntvacatures beter op elkaar laten aansluiten, doen we al vanaf 2009.

Er is het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP), een curatieve regeling die voor 12.395 bijkomende opleidingen in knelpuntberoepen heeft gezorgd. In veel gevallen zullen die geleid hebben naar het invullen van een knelpuntvacature.

Voor alternatieven van de jobkorting en het loopbaanakkoord zet ik volop in op een nieuwe filosofie rond arbeidsmarkt. Voor de werkgever betekent dit dat jobs die men nodig heeft en vooral talenten en competenties die men in een bedrijf nodig heeft, juist ingevuld worden. Voor de werknemer betekent dit dat de talenten en de competenties die de mensen hebben, juist ingezet worden. Bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) gebeurt dit via 'Mijn loopbaan' en via 'Competent' dat samen met de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) is opgezet. Er zijn, bijvoorbeeld in het loopbaanakkoord, hierrond ook concrete maatregelen opgenomen. Die loopbaanbegeleiding is nodig voor werkgevers, om hun businessplan te vertalen in talenten en competenties, maar ook voor werknemers om tot een persoonlijk ontwikkelingsplan te komen. Er zijn concrete

maatregelen voor werkgevers om 50-plussers met een premie te kunnen aanwerven, in functie tot de afstand van die werknemer tot de arbeidsmarkt.

Mijnheer Watteeuw, u spreekt over ‘niet meer werkervaring’. Het gaat vooral om meer werkervaring. Zowel bij de jobkortingalternatieven als bij het loopbaanakkoord is volop ingezet op bijkomende individuele beroepsopleiding (IBO), op werkervaring voor mensen die langdurig werkloos zijn.

Al die maatregelen zijn dus genomen. Geeft dit anders kijken naar cijfers aanleiding tot een wijziging van het beleid? Voor mij blijft het antwoord ‘neen’. Waarom niet? Omdat we, als er zoveel vacatures voor knelpuntberoepen zijn, het ingezette beleid op basis van competenties en talenten, op basis van maatwerk en op basis van meer opleiding, verder zetten. Ik denk dat we hiermee op de juiste weg zijn. Ik had begrepen, zelfs van u beiden, dat u die visie die in de commissie is uiteengezet – de laatste keer nog met Karel Van Eetvelt als voorzitter van de SERV – ook door u werd onderschreven. U kunt dit natuurlijk weerleggen, als ik mij vergis.

De heer Ivan Sabbe: Minister, het is niet dat we uw visie niet onderschrijven, maar we zien het niet in de praktijk. Dat is spijtig. N-VA predikt buiten het evangelie en iedereen gelooft het, maar in de praktijk gebeurt er niets. Er zijn 43.000 50-plussers die niet aan het werk zijn. Heel het activeringsbeleid van 45- tot 55-plussers gaat over 3000 mensen. Een kleine 40.000 mensen wordt dus gewoon ongemoeid gelaten. Ik heb het u al verschillende keren gezegd. De nieuwe instroom laat men ongemoeid. Dit kan niet op zo’n arbeidsmarkt.

Weet u wat het betekent voor een bedrijf om 180 dagen te moeten zoeken om 11 procent van de vacatures in te vullen? In dit land werken we maar 222 dagen per jaar. Het betekent dat men bijna een werkjaar lang nodig heeft om 11 procent van de vacatures in te vullen. Het is tijd dat we wakker worden.

Ik zal u in de commissie ook interpellieren over de ‘aanmoedigingspremie voor niet-werken’. U geeft nu meer dan 50 miljoen euro uit en een paar jaar geleden was dat 30 miljoen euro. U blijft ook met de N-VA mensen steunen en geld geven om niet te werken. Dit kan niet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Filip Watteeuw: Minister, u zet gewoon te breed in. U hebt goede instrumenten, maar u zet te breed in. De lijst van knelpuntberoepen is veel te breed. Ik zal een voorbeeld geven over de opleidingen die heel belangrijk zijn in het beleid van de VDAB. De doelstelling is om 65 procent – en het wordt 70 procent – van de mensen te laten doorstromen na een opleiding.

Natuurlijk, als slechts 20 procent van de vacatures knelpuntvacatures zijn en als je een zeer brede lijst van knelpuntberoepen hebt waarbij de situatie eigenlijk beter is, is het op zich niet zo moeilijk om die 65 à 70 procent te halen. We moeten dus echt inzetten op die knelpuntberoepen waar er echt een probleem is en vooral op die knelpuntberoepen die essentieel zijn voor de samenleving en de economie.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, ik wil de vraag opentrekken naar alle vacatures. Ik verwijs naar een artikel dat gisteren in de krant is verschenen, over het feit dat op het industrieterrein van Plassendale, nabij Oostende, honderd vacatures niet ingevuld raken. Dat lijkt mij heel raar, omdat er in Oostende een werkloosheidsgraad is van 11 procent. Toch raken die vacatures niet ingevuld en vinden de bedrijven geen personeel. Nochtans gaat het hier over zowel laag- als hooggeschoolden.

Ik verwijs ook naar uw antwoord op mijn schriftelijke vraag, waaruit bleek dat er 962 extreem langdurig werklozen zijn. Dat zijn mensen die meer dan 20 jaar werkloos zijn. Ik weet dat u samen met Fons Leroy van de VDAB al heel wat initiatieven genomen hebt, maar ik wil u toch vragen om nog een versnelling hoger te schakelen, om nog beter en efficiënter te kunnen inzetten om die vacatures zo snel mogelijk te kunnen invullen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Het is inderdaad nodig dat we een versnelling hoger schakelen. U wees er zelf al op, minister, dat de krapte op de arbeidsmarkt blijft toenemen en dat het moeilijk blijft om de vacatures in te vullen. Ik wil even verwijzen naar een actualiteitsmotie die wij namens onze fractie hebben ingediend in de plenaire vergadering van 5 oktober 2011. Daarin stelden we u specifiek de vraag om dringend werk te maken van een meerjarenactieplan voor de knelpuntenberoepen, met de invoering van een gedifferentieerd streefcijfer per groep van knelpuntenberoepen. Ik wil dat hierbij herhalen. Enerzijds focussen we opnieuw op de streefcijfers. Anderzijds wil ik u opnieuw vragen om dringend werk te maken van een aantal initiatieven om de bestaande arbeidsmarktreserve aan te spreken, opdat we de krapte op de arbeidsmarkt kunnen verkleinen.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Peeters, ik stel voor dat u ook de nodige vragen stelt aan de bevoegde ministers in de Federale Regering. Ook mevrouw Fournier kan dat doen. U weet welke bevoegdheden wij hebben met betrekking tot het activeringsbeleid. Een stok achter de deur hebben om werklozen ertoe aan te zetten om jobs te aanvaarden, moet op federaal niveau gebeuren.

Ik heb gezien dat er een aantal initiatieven zijn. De norm van vijftientig kilometer is bijvoorbeeld zestig kilometer geworden. Maar er zullen er wellicht nog betere genomen kunnen worden. Ik werk binnen de bevoegdheden die ik heb, en die zijn beperkt. Ik doe dat op een maximale manier. Ieder van u die bijkomende suggesties heeft binnen mijn bevoegdheidsdomein, is altijd welkom, zowel hier als in de commissie.

Mijnheer Sabbe, ik ben heel blij dat u mijn visie goed vindt. Ik heb mijn visie ook vertaald, maar u denkt dat we dat ook onmiddellijk in de cijfers kunnen zien. We doen dat samen met de sociale partners. Ik weet dat u niet veel respect hebt voor de sociale partners en dat u cao's niet zo belangrijk vindt. *(Opmerkingen van de heren Ivan Sabbe en Lode Vereeck)*

De voorzitter: Dat is geen persoonlijk feit, mijnheer Sabbe. De minister is aan het antwoorden. Als u een show wilt komen opvoeren, moet u dat ergens anders doen. Minister Muyters antwoordt, u kunt straks repliceren.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Vereeck, ik zag dat u de heer Sabbe van alles probeerde in te fluisteren. Blijkbaar was dat nodig. *(Opmerkingen)*

Ik wou gewoon uitleggen dat wij actie hebben ondernomen. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, alstublieft, minister Muyters heeft het woord, u niet. *(Opmerkingen)*

Minister Philippe Muyters: In elk geval, we hebben maatregelen genomen, en u weet dat. We hebben ze toegelicht in de commissie samen met de voorzitter van de SERV. De premie komt er vanaf 1 januari 2013. De activering tot 58 jaar gebeurt vanaf 1 juni 2012.

Het doet me echt plezier dat u zegt dat de visie juist zit. De vertaling is gebeurd. De resultaten zullen volgen. Zo werkt het. Een maatregel heeft niet morgen onmiddellijk effecten. U zit in het bedrijfsleven. U weet dat u binnen uw bedrijf mensen ook niet van de ene op de andere dag een opleiding kunt geven, waarmee u in uw bedrijf meteen de knelpunten opvult.

Dit is een langetermijnvisie, die we koppelen aan kortetermijnacties. Op die manier zoeken we een oplossing, al een hele tijd. Maar elk voorstel dat bijkomend effect kan hebben, zal ik met veel plezier in de commissie met u bespreken.

De voorzitter: Voilà, mijnheer Sabbe, nu krijgt u de slotopmerking.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik vind het een beetje laag dat u zegt dat ik cao's niet respecteert. Ik ben 27 jaar ondernemer en ik heb in die 27 jaar nog nooit een bedrijfsstaking gehad. Dat zal zijn omdat ik akkoorden dus wel respecteert. Maar misschien steek ik in een

onderhandeling mijn nek verder uit dan u, om een resultaat te bereiken. Dat is misschien een verschil. Als u zegt dat ik cao's niet respecteer, mag u de sociale partners daar eens naar vragen, niet de minste in dit land. Ze zullen u bevestigen dat ik die respecteer, maar dat ik effectief aan de onderhandelingstafel een harde noot ben om te kraken. Daar ben ik ook fier op, want zo kom je tot resultaten.

Het is jammer dat we in het Vlaams Parlement de gelegenheid niet te baat hebben genomen om de heer Schröder uit te nodigen, die gisteren hier in Brussel is komen spreken. Uw collega sp.a-minister De Coninck was daar ook. Hij heeft duidelijk gezegd dat we mensen moeten helpen enkel en alleen op voorwaarde dat ze er alles aan doen om in het arbeidsproces te zijn ingeschakeld en zo hun kost te verdienen. Enkel dan is de overheid verantwoordelijk om de mensen te steunen. Dat zijn de woorden van de man die aan de basis ligt van het tweede wirtschaftswunder en van de grote Duitse locomotief die nu op volle toeren draait. Laat ons als klein Vlaams volk eens leren naar het positieve voorbeeld te kijken en niet te benchmarken met Wallonië en andere regio's die aan de staart van onze maatschappij en van Europa bengelen. Ik dank u voor uw aandacht.

De heer Filip Watteuw: Minister, u vraagt suggesties. Ik doe er, op basis van de cijfers en het rapport van de VDAB, maar het eerste dat u meteen doet is die suggesties afwijzen. De cijfers van de VDAB zouden u ertoe moeten aanzetten na te denken of u goed bezig bent.

Ik denk dat we selectiever moeten omgaan met die knelpuntberoepen en dat we meer moeten inzetten op het leren op de werkplek. We hebben vroeger al vastgesteld dat te weinig bedrijven een echt competentiebeleid hebben of zelfs een opleidingsaanbod. Het is niet zo dat de werkzoekende na een opleiding noodzakelijk klaar is voor een job. Het is levenslang leren, en daarop moeten we inzetten. U zult een lichte aanpassing moeten doen aan uw beleid. U moet dat durven.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het economisch relanceplan van de Federale Regering en de Vlaamse inbreng ter zake

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, we zien op dit moment op heel wat plaatsen in Europa dat de financieel-economische crisis ons leert dat het niet enkel van belang is om te besparen op de overheid, maar ook te investeren in de juiste sectoren, namelijk de sectoren die de economie opnieuw op het goede spoor moeten brengen. Vlaanderen doet dat al. U hebt dat geprobeerd in het regeerakkoord en in de latere begrotingen door in te zetten op onderzoek en ontwikkeling, onderwijs en dergelijke.

Intussen een kleine maand geleden hebben we vernomen dat ook federaal premier Di Rupo van plan is om een relancedebat op gang te brengen en een relanceplan in te dienen. We hebben ook gehoord dat de initieel hoge verwachtingen al een beetje naar beneden zijn bijgesteld. Het zou pas tegen 21 juli klaar zijn en bepaalde eminenties uit de Federale Regering hebben al laten vallen dat er geen geld zou zijn voor een relancebeleid.

U hebt zelf intussen uw werk gedaan. U hebt een paar weken geleden uw hervormingsprogramma in het kader van het Europees semester al ingediend bij de Europese Commissie en doorgestuurd naar de federale premier. Hoe zullen de verschillende relanceplannen van de deelstaten en van de federale overheid op elkaar worden afgestemd? Is daar al overleg over gepleegd met andere gewestelijke overheden of met de federale overheid?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, het is belangrijk voor Vlaanderen en voor de rest van het land dat we de economische groei in de mate van het mogelijke proberen te stimuleren. We maken natuurlijk deel uit van een wereldeconomie. Dat is een groots gebeuren. Onze Vlaamse economie is transparant en open.

Elke overheid moet proberen de economische groei te versterken. Vanuit dat perspectief is het goed dat de premier een relancebeleid wil voeren en de regio's daarbij wil betrekken. In essentie sta ik daar positief tegenover.

Een eerste belangrijk element in zo'n relancebeleid is natuurlijk een begroting in evenwicht. Het advies van de Hoge Raad van Financiën (HRF) – waar zeer wijze mensen in zitten – onderstreept terecht dat elke overheid in dit land zo snel mogelijk – 2015 is de streefdatum – naar een begrotingsevenwicht moet gaan. Een relancebeleid voeren en intussen de putten van het begrotingstekort nog groter maken, is natuurlijk niet aangewezen. Ik vind het heel belangrijk dat alle overheden van dit land dat evenwicht zo snel mogelijk realiseren.

U hebt terecht verwezen naar onze inbreng die we hebben overgemaakt aan de premier en aan de voorzitter van de Europese Commissie, namelijk het hervormingsprogramma dat past in de EU2020-strategie. We hebben onze plannen wat onze bevoegdheden betreft, bekendgemaakt. We hebben gemeld wat we doen en wat de economische groei zal stimuleren: investeren in O&O, de arbeidsmarkt stimuleren enzovoort. We hebben daar twee elementen in opgenomen, en dat zijn Vlaanderen in Actie (ViA) en ons industrieel beleid.

Een aantal fundamentele economische aspecten zoals de loon- en energiekosten vallen nog altijd onder federale bevoegdheid; vergunningen hebben we wel zelf in handen. We zullen er alles aan doen om dat relancebeleid vorm te geven binnen onze bevoegdheden en binnen het budgettaire kader. In alle bescheidenheid: ik verwacht dat de andere overheden ook doen wat ze kunnen binnen hun bevoegdheden.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, het is inderdaad geen enkel probleem dat de Federale Regering ook aan een relanceplan begint, zeker niet. Integendeel, heel wat domeinen zijn nog federaal. Dat geldt voor de concurrentieversterking van België. Zij moeten die aanpassen. Herinner u het debat over de index dat we al voerden.

Wij vinden echter dat Vlaanderen absoluut niet mag wachten, en dat doet u ook niet. Vlaanderen mag niet wachten op de federale overheid om op zijn eigen domeinen de inspanningen al te leveren.

U hebt er zelf in het verleden altijd al voor gepleit dat het federale beleid ter zake ten dienste zou staan van het Vlaamse beleid. Economie is een Vlaamse bevoegdheid. U hebt in het verleden meermaals laten vallen dat het federale beleid dat impact heeft op die economie ten dienste moet staan van de gewesten. Daar staan wij absoluut achter. Dat willen wij aan u meegeven voor de gesprekken over de relanceplannen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, ik volg u graag in de media, u bent immers mediageniek, maar ik heb vragen bij uw aankondigingspolitiek. In De Standaard kondigt u een tiental maatregelen aan waarvan er vier specifiek over tewerkstelling gaan. In het verleden hebt u het relanceplan en het transformatiefonds gelanceerd. Nu spreken we over een Vlaams hervormingsprogramma. We hebben het loopbaanakkoord en het Vlaams werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP). Wat wordt daar allemaal concreet van ingevuld? Wat is er allemaal aangekondigd? Wat is daarvan concreet vertaald in actie? Wat is er vertaald in begrotingsvoorzieningen? Wat heeft dat allemaal opgebracht?

Het is natuurlijk leuk om de media te kunnen bespelen met aankondigingen. Maar zijn we hier niet bezig met 'management by announcement', terwijl het 'management by to do' zou moeten zijn? Ik vraag mij af of dit voldoende wordt vertaald naar concrete acties.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer Diependaele, wij hebben eerst en vooral een beleid nodig dat inzet op een groeistrategie in dienst van onze economie, onze bedrijven en onze ondernemers. Wij moeten dus niet een spel spelen tussen de twee bevoegdheidsniveaus, het federale en het Vlaamse, en ons afvragen wie nu juist op wie moet afgestemd zijn. Wij hebben er alle belang bij om op een goede manier samen te werken. Dat is gelukt na de crisis van 2008-2009. Toen heeft de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ons geprezen omdat wij het beste anticrisisbeleid hebben gevoerd van de hele EU. Wij moeten op dat elan voortgaan.

Wij hebben onze Vlaamse strategie bepaald. Het Nieuw Industrieel Beleid is daarin heel belangrijk. Wij hebben in Vlaanderen op dat vlak nog heel wat werk te doen, bijvoorbeeld met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid. We moeten voortwerken vanuit onze strategie, in goede samenwerking en in overleg met de federale overheid.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Collega's, laat ons eerlijk zijn: er komt geen spectaculair federaal relanceplan. Er is eenvoudig geen federaal geld om dit te realiseren. Men kijkt uiteraard naar Vlaanderen. Ik neem vooral aanstoot aan het feit dat men zegt dat de inflatie de oorzaak is van onze loonhandicap, die als grootste struikelblok wordt ervaren. Ik stel vast dat dit politieke spelletjes zijn, om de eigen verantwoordelijkheid te verschuiven. Iedereen weet dat we vanuit Vlaanderen bijna niets kunnen doen aan deze loonproblematiek. Als het federale niveau dit niet kan oplossen, geef dan aan Vlaanderen eindelijk de nodige financiële en economische hefboomen. Minister-president, u weet dat dit een stokpaardje is van mij. Vlaams Belang vraagt allang die financiële en economische hefboomen over te hevelen. Jammer genoeg is ook die laatste zogenaamde staatshervorming in dat opzicht een gemiste kans.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sabbe, ik raad u aan om het hervormingsprogramma eens te lezen. Dankzij het indrukwekkende DORIS II-project kunt u dat consulteren. Dat werd besproken op de ministerraad. U moet De Standaard niet citeren. Geen probleem met De Standaard, maar u kunt dat hervormingsprogramma lezen. Daarin staan alle concrete projecten opgesomd. U zult het met mij eens zijn dat het niet gaat om het lanceren van nieuwe plannen, maar om het uitvoeren van wat is afgesproken. Daarin kunnen wij elkaar vinden. Wij zullen uitvoeren wat is opgenomen in dat hervormingsprogramma. Alle elementen die u hebt opgesomd – het Nieuw Industrieel Beleid, Vlaanderen in Actie – hebben wij daar in elkaar geschoven, en wij hebben dat ook overgemaakt aan Europa omdat het past in het EU 2020-plan.

Met betrekking tot die concrete acties hebt u gelijk. Wij werken daaraan. Er zijn er al uitgevoerd, bijvoorbeeld het Transformatie, Innovatie en Acceleratie Fonds (TINA-Fonds) en nog andere, waarnaar u ook verwijst.

Lees het hervormingsprogramma, en u zult dat samen met mij kunnen vaststellen.

Mijnheer Deckmyn, ik word zoals iedereen geconfronteerd met een duidelijke vraag naar relance. Wij moeten nu werken met de bevoegdheden die we hebben. Wij kunnen een nieuw debat beginnen over de zevende staatshervorming, maar dat zou ons hier niet meteen tot de concrete maatregelen brengen, die meteen worden gevraagd.

Natuurlijk gaan we ervan uit dat er een evenwicht en een oplossing moeten worden gevonden. Er moet zo snel mogelijk een budget in evenwicht zijn voor zowel de federale overheid als voor de andere overheden. Vlaanderen heeft dat al. Er moet ook een relancebeleid komen. Daar zal men, zoals al is gezegd, met weinig middelen moeten woekeren, en erover waken dat men de juiste beslissingen neemt.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, u hebt in de vorige vragen aan minister Muyters verwezen naar de benchmarking met Duitsland. Heel toevallig heb ik gisteren een

studie gelezen waarin Vlaanderen wordt vergeleken met de Duitse Länder. Wij doen het absoluut niet slecht. Ik zal u die studie doorgeven, ik heb een kopietje liggen op mijn bureau.

Mijnheer Bothuyne, uw opmerking verwondert mij. Ik heb duidelijk gezegd dat er voor mij geen enkel probleem is met het feit dat België zelf aan een relanceplan zou werken. Heel wat van de cruciale bevoegdheden voor de relance van de economie liggen daar. Ik heb alleen de minister-president aan zijn eigen woorden herinnerd. Uw eigen partij stelt dat het federale beleid ten dienste moet staan van het Vlaamse beleid. Ik vrees dat de geluiden die we vanuit het federale niveau horen, ons zeggen dat vooral Vlaanderen het zelf zal moeten doen. We horen dat het nog heel lang zal duren vooraleer er een akkoord zal worden gevonden over het relancebeleid. Er zal ook geen geld voor zijn. Heel wat discussies zullen waarschijnlijk op een sisser uitdraaien. Dat vrees ik.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het statuut van het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's en de betrokkenheid van Vlaanderen bij de oprichting ervan

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, vorige week heb ik een elektronische nieuwsbrief van het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's ontvangen. Ik neem aan dat anderen die nieuwsbrief ook hebben ontvangen. Als ik me niet vergis, is omstreeks hetzelfde tijdstip in De Standaard een interview verschenen waarin de commissaris-generaal wat toelichting heeft gegeven.

Hij heeft verklaard dat de federale minister van Economie heeft beslist de Belgische deelname aan internationale expo's, met andere woorden de deelname van de deelentiteiten, te stroomlijnen en coördineren. Om die reden is een permanente structuur, het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's, opgericht.

Minister-president, mijn vraag is eigenlijk vrij kort. De exportpromotie is natuurlijk een exclusief Vlaamse bevoegdheid. Wat is dit eigenlijk voor een constructie? Is Vlaanderen daarbij betrokken? Hebben we daar een voet in huis? Beslissen we mee? Vindt u dat de federale minister van Economie op dit vlak een coördinerende en stroomlijnende rol te spelen heeft?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik kan het ook zeer kort houden.

We zijn niet bij de organisatie van het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's betrokken.

Hebben we daar een probleem mee? Als het gaat om de praktische uitvoering van de organisatie van expo's waarbij de regio's betrokken zijn, zullen we elke keer opnieuw nagaan of Vlaanderen voldoende aanwezig is en of onze deelname voldoende uitstraling krijgt. Als dit betekent dat het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's ook de stroomlijning van de promotie van België en de regio's op zich zal nemen, is er natuurlijk een probleem. We wachten al een hele tijd op de eerste vergadering die minister Reynders hierover zal organiseren. Tijdens die vergadering zullen we dit punt aansnijden.

Ik ben gisteren in Milaan geweest. Ik heb daar gesproken met de gedelegeerd bestuurder die de Wereldexpo 2015 in Milaan zal organiseren. Het lijkt me belangrijk te vermelden dat de CEO van de Wereldexpo 2015 en de president van de regio Lombardije ons hebben gevraagd samen met de meest innovatieve regio's ter wereld na te gaan of we tijdens de Wereldexpo

2015 een apart paviljoen kunnen betrekken. Dit betekent dat er, los van een aantal initiatieven waarbij we niet worden betrokken, andere initiatieven zijn die we verder kunnen bespreken. Het is mogelijk dat we in 2015 als een van de meest innovatieve regio's ter wereld een apart of gezamenlijk paviljoen met die andere regio's zullen betrekken. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, uw antwoord stelt me niet volledig gerust. In feite dringt zich een vergelijking met het Agentschap voor Buitenlandse Handel op. Alleen vind ik dit commissariaat nog erger.

Het Agentschap voor Buitenlandse Handel is in zekere zin een asexuele structuur. Het is niet gewestelijk of federaal. Het is een ad-hocconstructie. Het commissariaat is duidelijk een federaal initiatief. Het behandelt een exclusief Vlaamse bevoegdheid en het ressorteert onder een federaal minister.

Bovendien is er volgens mij een inhoudelijk probleem. U hebt de voorbije maanden getracht uw merkenverhaal op poten te zetten. U hebt geprobeerd Vlaanderen op de kaart te zetten en in het buitenland een gezicht te geven. In het interview in De Standaard staat echter te lezen dat de commissaris-generaal vindt dat we in het buitenland niet te veel met die regio's moeten uitpakken. Hij spreekt daar zelden of nooit over. Hij is van plan België te promoten. Dit lijkt me een inhoudelijk probleem. Ik kijk dan ook met belangstelling uit naar de stappen die u in dit verband zult zetten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, volgens mij is de reactie van de heer Van Overmeire op het antwoord van de minister-president terecht. We weten dat de internationale prestigeshows momenteel nog steeds een zuiver federale materie zijn. Er wordt gewoon een politieke dinosaurus opgezet die het mooi weer mag maken.

Het verbaast me echter dat de Vlaamse Regering de voorbije weken 500.000 euro aan het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's heeft gegeven. Het is echter niet duidelijk wat er zal gebeuren. Ik weet ook wel dat het commissariaat hiermee geen tricolore vlaggen zal kopen. Het is totaal onduidelijk wat met dat bedrag van 500.000 euro zal gebeuren of wat Vlaanderen hiervoor zal krijgen. Ik hoop dat de minister-president hierover vandaag wat meer duidelijkheid zal verschaffen.

Wat dat gemeenschappelijk paviljoen in de toekomst betreft: ik vind dat dat vandaag al mag. We hebben bepaalde handelsbevoegdheden. Ik vind dan ook dat wij onze Vlaamse producten in die paviljoenen moeten kunnen tentoonstellen. Wij geven 500.000 euro. Wat krijgen wij daar vandaag voor terug? En waarom kunnen wij als deelstaat ons pas in de toekomst mee positioneren in die paviljoenen?

Minister-president Kris Peeters: Er is een onderscheid tussen expo's en het promoten van België en de regio's. Wat het organiseren van expo's betreft, hebben wij besloten een extra inspanning te doen voor Venlo in Nederland aangezien Vlaanderen en Nederland zo goed samenwerken. U hebt gelijk wanneer u zegt dat die 500.000 euro moet renderen. We zijn volop bezig met Vlaanderen op de kaart te zetten via de insteek die wij hebben gedaan en het geld dat wij op tafel hebben gelegd. Zo zijn heel wat mensen en bedrijven actief in de sector van de sierteelt.

Volgende week is er nog een vergadering. Wie betaalt, bepaalt. Ik vind dat een heel mooi principe.

Wat de deelname aan expo's betreft, kan ik u verzekeren dat men tot nu toe altijd is uitgegaan van landen. Geen enkele expo heeft tot nu toe toegelaten dat regio's een afzonderlijk paviljoen zouden hebben op wereldexpo's. Dat is het reglement dat tot op vandaag is gevolgd. Ik heb daar gisteren in Lombardije en Milaan gesprekken over gevoerd. De gevoeligheid van Lombardije kan worden vergeleken met die van Vlaanderen. Men wil voor de eerste keer op een wereldexpo de meest innovatieve regio's aan bod laten komen. Het is

echter niet zo eenvoudig om Vlaanderen een eigen paviljoen te geven. Het gaat om een proces dat nu een andere dynamiek krijgt waar ik heel gelukkig mee ben.

Wat de promotie van België en van de regio's betreft vanuit het Belgisch Commissariaat voor Internationale Expo's, zal ik tijdens de eerste vergadering heel duidelijk maken dat wij onze bevoegdheden zullen uitoefenen, en dat het niet nodig, wenselijk en aanvaardbaar is dat dit op een ander, met name het federale niveau, zou gebeuren

De heer Karim Van Overmeire: Ik heb een vraag om uitleg ingediend over Venlo. We zullen daar in de commissie verder van gedachten over wisselen. Ik kan begrijpen dat wie een expo organiseert, alleen landen laat deelnemen. Een zindelijke manier om dat binnen België te regelen, is door een samenwerkingsakkoord tussen de entiteiten die bevoegd zijn, meer bepaald de gewesten. Ik dacht dat we verlost waren van situaties waarbij een federale minister een initiatief neemt zonder de gewesten daarbij te betrekken en dus bevoegdheden usurpeert. Ik neem aan dat we over dit onderwerp nog meer dan eens van gedachten zullen wisselen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de financiële toestand van de Vlaamse steden en gemeenten

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik stel nu eens een vraag om goed nieuws te melden. Sommige collega's vroegen zich af of het zo erg is gesteld met de financiële toestand van de gemeenten. De laatste weken staat in alle kranten dat de schuldenlast zo hoog is.

Ik heb een paar maanden geleden een vraag gesteld over het Instituut voor de Nationale Rekeningen, dat zei dat de lokale besturen zware tekorten hebben. Die vaststelling was gebaseerd op cijfers van een aantal jaren geleden. Minister, u hebt toen beloofd om die cijfers te actualiseren. Als ik me niet vergis, heeft de minister-president daarover zelfs een brief geschreven naar de Nationale Bank.

Nu blijkt dat de rekeningen van de Vlaamse steden en gemeenten in 2011 in evenwicht zijn. U hebt zelfs statistieken waaruit blijkt dat de Vlaamse steden en gemeenten in 2010 een overschot van 159 miljoen euro hadden. Hoe is die ommezwaai er gekomen? Nog maar een paar maanden geleden stelde het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) dat vooral de lokale besturen verantwoordelijk waren voor de tekorten in Entiteit II. Hebt u de regionale opsplitsing kunnen maken? Wat zijn de cijfers ter zake? Voorzitter, dit is een vraag naar een goednieuwsshow.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Van Rompuy, ik weet niet waar ik de eer en het genoegen aan te danken heb dat u mij een goednieuwsshow laat brengen. Er is in elk geval goed nieuws, zij het dat dit geen triomfalistische boodschap is: er blijft reden voor voorzichtigheid met betrekking tot de publieke financiën, ook de lokale. Het eerste goede nieuws is dat het INR, waarmee we nu een heel goede afspraak hebben, en waarmee we ook een protocol hebben afgesloten, nu eindelijk heeft gedaan wat we al die tijd al vroegen, namelijk de berekening maken van het ESR-vorderingensaldo van de lokale overheden aan de hand van de recente rekeningen. Wij bezorgen het INR elk jaar de rekeningen van onze gemeenten en OCMW's, maar tot nu toe berekende dat instituut het vorderingensaldo van de OCMW's aan de hand van de cijfers van 1997, van de provincies aan de hand van de cijfers van 2000 en van de gemeenten aan de hand van de cijfers van 2003, om die vervolgens te

extrapoleren. Ik heb dat toen een beetje oneerbiedig nattevingerwerk genoemd, in antwoord op de kritiek dat er een tekort was bij de lokale besturen. Dat klopt nu ook.

Het INR heeft nu een herberekening gedaan, aan de hand van de rekeningen voor de jaren 2007 tot en met 2010. Daaruit blijkt dat er telkens een licht overschot of een evenwicht is. In 2010 – want daarover gaat het, niet over 2011 – was er een evenwicht. Voor de totaliteit van de Belgische lokale besturen was er sprake van een tekort van 88 miljoen euro. Ten opzichte van een bnp van ongeveer 360 miljard euro is dat volgens het INR een evenwicht. Ik heb terecht gevraagd de cijfers per deelstaat te kunnen zien. Wij zijn immers bevoegd, als toezichthouder, voor de Vlaamse lokale besturen. Het INR maakt die cijfers niet bekend. Ik heb ze nu wel informeel gekregen, maar alleen voor Vlaanderen, niet voor Wallonië en niet voor Brussel. Daaruit blijkt dat de Vlaamse lokale besturen in 2010 een overschot boeken van 159 miljoen euro. Zoals ik u zei, hebben alle Belgische lokale besturen samen een tekort van 88 miljoen euro. U kunt dus zelf berekenen wat het tekort is bij de andere twee gewesten. Voor het INR blijft dat echter nog altijd een evenwicht. Voor de totaliteit van de lokale besturen in Vlaanderen, dus voor de provincies, de gemeenten en de OCMW's, is er dus een overschot voor 2010.

De heer Eric Van Rompuy: Minister, ik dank u. U bevestigt het goede nieuws. Dat mag ook wel eens, op dit podium. Ik heb de vraag aan u gesteld, als minister van Binnenlands Bestuur, maar ik hoor van N-VA-zijde ook graag eens goed nieuws. *(Gelach. Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, het is inderdaad goed nieuws dat wordt bevestigd dat, vanuit ESR-oogpunt, de lokale besturen binnen Entiteit II niet deficitair zijn. Dat hadden we trouwens ook al lang aangekondigd. Ik wil de feestvreugde niet vergallen, maar ik moet ze wel temperen. Onderliggend blijft er immers toch wel een aanzienlijk financieel probleem bestaan. ESR is een boekhoudkundige benadering. De realiteit van elke dag is echter dat heel wat steden en gemeenten het financieel moeilijk hebben en aankijken tegen snel stijgende pensioenlasten en tegen een rioleringsopdracht die de komende jaren nog in de miljarden euro's zal lopen, en dan geef ik maar twee problemen. Minister, u weet dat de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) sinds 2008 vraagt dat de financiering van steden en gemeenten zou worden herbekeken. U hebt, dacht ik, ook aangekondigd in uw beleidsplan dat u die herfinanciering eens zou bestuderen. Wanneer zal dat gebeuren?

Ik neem aan dat u wacht op de gemeenteraadsverkiezingen omdat u de gemoederen nu niet te veel wilt ophitsen. Dan nodig ik u uit om voor het einde van het jaar de debatten over de herfinanciering van de steden en gemeenten te iken om te vermijden dat sommige steden en gemeenten zullen worden verplicht hun belastingen te verhogen, wat niet wenselijk is. *(Applaus van mevrouw Irina De Knop)*

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Toen vier weken geleden professor Matthijs zijn expertise in Het Laatste Nieuws bracht, heb ik een vraag om uitleg ingediend in de commissie Binnenland. Die is afgewezen omdat ze niet actueel was. Nu staat dat hier wel op de agenda van de plenaire vergadering. Ik vind het heel opmerkelijk hoe vragen op hun waarde worden behandeld.

Mijnheer Van Rompuy, u haalt hier terecht een probleem aan. De vorige Vlaamse Regering had het breed en heeft het ook breed laten hangen. In het lokaal fiscaal pact kon het niet op. Elke gemeente kreeg er geld bij, maar men is toen vergeten een langetermijnvisie te creëren, en daar betalen we vandaag de prijs voor.

Het lijkt hier vandaag wat op een goednieuwsfeestje naar goede, aloude karteltraditie waarbij CD&V en N-VA elkaar omarmen. U zou beter iets doen aan de regelneverij van Vlaanderen. De gemeenten zullen de facturen dan veel beter kunnen betalen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil graag het positieve nieuws van minister Bourgeois en de heer Van Rompuy onderstrepen, maar anderzijds toch ook voorzichtigheid prediken. Ik hoor in mijn gemeenteraad, en ook bij veel andere collega's, dat men ongerust is over de toekomst. Niet alleen de inkomsten van energieaandelen verdwijnen, maar er zijn ook twijfels over de eigen inkomsten, belastinginkomsten, de stijgende kosten enzovoort. Minister, hoe ziet u het financiële toekomstperspectief van de gemeenten op middellange termijn, in een perspectief van de komende drie jaar, bij gelijkblijvend beleid?

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Rompuy, ik was bijna ontroerd toen u zei dat u mij de kans gaf om ook eens goed nieuws te brengen. Dat doe ik elke dag. Bedankt voor uw minnelijk aanbod waar ik op inga. Tegelijk heb ik gezegd dat er tot voorzichtigheid moet worden gemaand. Er is een evenwicht – laat ons het voor de Vlaamse gemeenten ook een evenwicht noemen: plus 159 miljoen euro, maar dat betekent niet dat er alleen maar prachtige vooruitzichten zijn voor de gemeentelijke financiën. Dat is niet zo.

Er is gerefereerd aan de toestand van de begrotingsevenwichten, de rekeningen enzovoort buiten ESR om. De cijfers van de begrotingen van de eigen dienstjaren geven een vertekend beeld. De begrotingen eigen dienstjaar van de Vlaamse gemeenten zijn elk jaar licht negatief. De totaliteit, aangevuld met vorige dienstjaren, vertoont begrotingsmatig een serieus overschot. Voor de rekeningen is dat nog veel groter. Het overschot van de rekeningen gecumuleerd met vorige dienstjaren loopt op tot 25 à 30 procent – ik zeg dit uit het hoofd.

Het is niet zo dat die toestand dramatisch is. Wel begroten ongeveer alle gemeenten 'verkeerd'. De ontvangsten worden ondergeraamd, of de uitgaven worden niet precies genoeg begroot, of ze ramen uitgaven die ze dan weer niet doen. In de begroting eigen dienstjaar leidt dat tot de verwachting van een tekort, maar op het einde blijkt dat niet het geval te zijn, want ook de rekeningen eigen dienstjaar voor alle gemeenten samen zijn positief.

Met de nieuwe beleids- en beheerscyclus zal er accurater worden begroot, zodat er realistischer begrotingen eigen dienstjaren zullen zijn. We doen wel degelijk iets aan de regelneverij. Het Planlastendecreet wordt volop omgezet. We hebben de berekening laten doen. Voor de gemeenten is dat een zegen. Er zal veel minder betutteling zijn en veel meer autonomie.

Mijnheer Caron en andere collega's, mijn boodschap aan de gemeenten blijft: wees voorzichtig en doe aan efficiëntieoefeningen. We gaan de gemeenten nu niet kunnen herfinancieren, mijnheer van Rouveroi. Ik heb aangekondigd dat ik het Gemeentefonds wil hervormen zonder dat daarvoor nu geld is. We leven in een periode van neergaande conjunctuur, de Vlaamse Regering doet alles wat ze kan om in evenwicht te blijven. Zeggen dat er in deze periode meer centen zullen zijn, is niet realistisch.

Ik stel vast, mijnheer Caron, dat de reële groei van de ontvangsten van de gemeenten 0,5 procent bedraagt in de periode 2007-2010 en dat werkingskosten en het personeel in reële termen stijgen met meer dan 3 procent. Ik zeg aan de gemeenten: "Doe niet wat een aantal burgemeesters hebben aangekondigd, met name besparen op de investeringen, maar werk ook op uw apparaat, doe zoals de Vlaamse overheid in verband met uw werkingskosten en uw personeel."

Gemeenten in Vlaanderen krijgen natuurlijk een pak subsidies van de Vlaamse overheid, maar ze zijn in totaliteit de grootste publieke investeerders, ze staan voor ongeveer 45 procent. Dat is meer dan de Vlaamse overheid, weze het dat wij heel wat transfereren naar de

gemeenten. Het zou jammer zijn als de gemeenten beslissen om te beknibbelen op de investeringen. Ik vraag ze met aandrang om ook aan de efficiëntie te werken.

Ik kan jammer genoeg niet zeggen dat de economische toestand rooskleurig is. We zullen heel blij zijn als we een nulgroei hebben of een groei van 0,1. De cijfers verschillen een beetje. Het trekt weer wat aan en er komen positieve tekenen uit de Verenigde Staten, maar we kunnen moeilijk aan de gemeenten vertellen dat het volgend jaar veel beter zal zijn, dat de ontvangsten uit de personenbelasting weer zullen groeien, want dat is niet zo.

Zoals opgemerkt door de heer van Rouveroi en anderen komen er heel grote uitdagingen op ons af. De statutaire pensioenen zijn voor een aantal gemeenten heel zwaar, er zijn de rioleringsuitgaven, er is de stijging van de armoede. Dan is er natuurlijk ook de algemene daling op het ogenblik van de ontvangsten, en die zal zich volgend jaar ook doorzetten, de personenbelasting zal minder groot zijn.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank de vergadering voor de bemerkingen die werden gemaakt. De minister en de heer van Rouveroi wezen er terecht op dat er nog grote uitdagingen zijn, dat er gemeenten zijn met een hoge schuldenlast en dat een aantal dingen op ons afkomen.

We staan nu een paar maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen. De bevolking heeft heel weinig vertrouwen in ‘de politiek’, en als er dan eens een positief cijfer verschijnt ... Wie had een paar jaar geleden gedacht dat onze steden en gemeenten overschotten zouden kunnen boeken – zij het ESR-matig in de rekening en zo meer? Er werd op het gemeentelijk niveau dus verantwoordelijk bestuurd, en dat mag ook eens worden gezegd in het Vlaams Parlement! Velen onder ons zijn de verzuurde, negatieve sfeer bij al wat in onze samenleving gebeurt, beu, mijnheer Reekmans en mijnheer Caron. Ook dit mag eens worden gezegd vanuit dit halfroond. *(Applaus bij de meerderheid en bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het afsluiten van een samenwerkingsprotocol tussen de federale overheid en de gemeenschappen met betrekking tot de opvang van niet-begeleide minderjarige asielzoekers

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, de laatste jaren is de instroom van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen fors toegenomen. Er is een groot aanzuigefect dat verschillende oorzaken heeft, onder andere de zekerheid van opvang gedurende de hele procedure en het feit dat minstens een op vijf liegt over de leeftijd – dat cijfers is bovendien zwaar onderschat.

Minister, de federale staatssecretaris voor Asiel en Migratie, mevrouw De Block, heeft haar beleidsnota Asiel enkele weken geleden voorgesteld in de Kamer. Daarin wordt aandacht besteed aan deze problematiek, maar op een heel vage wijze, zonder te komen tot concrete voorstellen. Ik citeer het enige wat in die nota staat: “Door een geïntegreerde beleidsaanpak waarbij alle betrokken instanties samenwerken en de procedures beter op elkaar worden afgestemd, zal dit probleem worden aangepakt.” Dat is het einde van de tekst van deze beleidsnota.

Minister, vanuit diverse hoeken, onder meer de Kinderrechtencoalitie Vlaanderen, wordt aangedrongen op een samenwerkingsovereenkomst tussen de federale overheid, Fedasil, en de gemeenschappen, waarbij het de bedoeling zou zijn om de opvang van deze minderjarigen door te schuiven naar de bijzondere jeugdzorg. Ik wil heel duidelijk zijn, minister: dit is niet de taak van de bijzondere jeugdzorg! De bijzondere jeugdzorg in Vlaanderen kreunt nu al

onder aanzienlijke wachtlijsten, een gebrek aan opvangplaatsen enzovoort. Uw Franstalige collega, minister Huytebroeck, is al duidelijk geweest, ze stelt dat dit niet naar de gemeenschappen mag worden doorgeschoven.

Mijn vraag aan u is kort en duidelijk. Wat is uw standpunt en kunt u toelichting geven bij de onderhandelingen in verband met dit samenwerkingsakkoord?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik kan daar kort in zijn. Ik deel het standpunt van mijn collega uit de Franse Gemeenschap. De regelgeving op de bijzondere jeugdzorg is wat ze is. Zowel de rechtstreeks toegankelijke hulp als datgene wat via comité, jeugdrechtbank enzovoort moet gebeuren is toegankelijk en beschikbaar voor diegenen die in aanmerking komen voor die hulp. Het is dus ook beschikbaar voor diegenen die ons land binnenkomen als kandidaat-asielzoeker.

Het is echter niet de bedoeling dat met deze regelgeving en met dit specifieke decretale kader de opvang van jonge mensen die in het land binnenkomen zonder statuut, de niet-begeleide minderjarigen, wordt geregeld.

Ik ben absoluut voorstander van een samenwerkingsakkoord. We doen dat ook het best. Het is namelijk een heel belangrijk probleem en het gaat om heel kwetsbare mensen. De regelgeving in Vlaanderen is nu echter eenmaal wat ze is. In onze regelgeving in de bijzondere jeugdzorg is niet voorzien in de opvang van niet-begeleide minderjarigen als dusdanig.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het echter toch wat dubbelzinnig. Enerzijds pleit u voor een samenwerkingsakkoord omdat u spreekt over grote noden. Anderzijds zegt u dat dat niet de taak is van de bijzondere jeugdzorg, behalve wanneer die jongeren in groot gevaar zouden verkeren – die discussie kennen we beiden.

Hier gaat het echter over de gewone opvang die zou moeten worden georganiseerd in de bijzondere jeugdzorg. Minister, ik denk dat u zeer duidelijk moet zijn. Er moet hierover geen samenwerkingsakkoord worden afgesloten. Dat is absoluut niet nodig. Ik had van uw federale collega verwacht dat zij als Open Vld'er een krachtadiger aantal voorstellen zou hebben gedaan. Wat er in die tekst staat, is namelijk bijzonder vaag en zeer bedroevend. Misschien kunt u haar zeggen dat ze ervoor moet zorgen dat er voor die jongeren gesloten opvangplaatsen komen en dat ze begeleid worden tijdens de duur van de asielprocedure, die overigens moet worden versneld. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister Jo Vandeurzen: We zouden daar een groot institutioneel debat over kunnen voeren. Ik wil er ook geen misverstanden over laten bestaan: ik deel het standpunt dat door mijn collega van de Franse Gemeenschap werd ingenomen. Dat belet echter niet dat het gaat over jonge, kwetsbare mensen. Als we daar een geïntegreerd beleid over kunnen voeren waarbij iedereen binnen zijn bevoegdheden en verantwoordelijkheden probeert de zaken op elkaar af te stemmen, zou dat een verstandige zaak zijn. Ik zie de contradictie tussen het ene en het andere eerlijk gezegd niet onmiddellijk.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik kan ook blijven herhalen en beklemtonen: zorg voor een gesloten opvangcentrum waar die minderjarigen op een degelijke wijze worden begeleid zodat ze geen gevaar lopen. Hiervoor is echter geen samenwerkingsakkoord nodig.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020

– 1531 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum – aanwezig – en Bart Martens – niet aanwezig –, mevrouw Gwenny De Vroe – niet aanwezig –, de heren Wilfried Vandaele – aanwezig – en Ivan Sabbe – niet aanwezig – en mevrouw Tinne Rombouts – niet aanwezig – betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30 procent minder broeikasgassen tegen 2020.

Ik stel voor dat die leden eerst worden opgeroepen om aan de vergadering en de discussie deel te nemen. Dan kunnen we het voorstel van resolutie behandelen.

Ik schors de vergadering dus tot de achtbare leden hier aanwezig zijn.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, ik begrijp u, maar op die manier straft u de mensen die hier wel aanwezig zijn. Ik word straks op een andere vergadering verwacht.

De voorzitter: Ik heb gevraagd dat de betrokken indieners per omgaande naar hier komen.

Ik ben al vaak op tijd gekomen wanneer de anderen nog niet aanwezig waren. Als iemand hier een voorstel van resolutie indient, moet die er ook voor zorgen aanwezig te zijn.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.39 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.44 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020

– 1531 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking (Voortzetting)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Taeldeman, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Voorzitter, collega's, de commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement heeft op 20 maart voorliggend voorstel van resolutie betreffende de steun

van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30 % minder broeikasgassen tegen 2020 van de heren Bothuyne, Sanctorum en Martens, mevrouw De Vroe, de heren Vandaele en Sabbe en mevrouw Rombouts goedgekeurd. Een eerder ingediend voorstel van resolutie van Groen en Open Vld over hetzelfde onderwerp werd als gevolg van deze nieuwe gezamenlijke resolutie ingetrokken.

Voorafgaand aan het voorstel van resolutie organiseerde de commissie Leefmilieu op 20 maart een gedachtewisseling met minister Schauvliege over de Europese broeikasgasreductiedoelstelling en het verminderen van de uitstoot met minstens 30 procent tegen 2020. Deze bespreking met de minister volgde op de gedachtewisseling van 6 maart 2012 met de heer Stefaan Vergote, afdelingshoofd Strategie en economische beoordeling van directoraat-generaal Klimaatactie van de Europese Commissie.

Het Vlaams Parlement ondersteunt met dit voorstel van resolutie een Europese reductiedoelstelling van broeikasgassen van 30 procent. Hiervan zou 25 procent binnen Europa moeten worden gerealiseerd en 5 procent via duurzame, flexibele mechanismen buiten Europa. Tegelijk worden ook een aantal belangrijke randvoorwaarden gedefinieerd voor een Vlaams, Belgisch en Europees klimaatbeleid. Deze reductiedoelstelling kan enkel voor zover de Europese en Vlaamse concurrentiepositie niet onder druk komt te staan en mits er alles aan gedaan wordt om ook andere geïndustrialiseerde landen, groeilanden en ontwikkelingslanden tot concrete inspanningen te engageren. Vlaanderen en Europa mogen zichzelf niet in een economisch nadelige positie manoeuvreren, net omdat zij hun verantwoordelijkheid opnemen voor de klimaatproblematiek.

Het voorstel van resolutie dringt ook aan op een faire verdeling van de lasten en de lusten. Zowel tussen de Europese lidstaten als binnen België moeten de doelstellingen verdeeld worden op basis van potentieel en kostenefficiëntie. Concreet moeten binnen de EU ook de Oost-Europese landen hun duit in het zakje doen. Eens de doelstellingen afgesproken zijn binnen Europa en binnen België, moet het engagement van Vlaanderen omgezet worden in een Vlaams Klimaatbeleidsplan. Hierbij moeten alle betrokken maatschappelijke sectoren en spelers betrokken worden. De doelstellingen moeten verdeeld worden, rekening houdend met de reeds geleverde inspanningen.

Hoe dan ook moeten de klimaatmaatregelen en -investeringen bijvoorkeur in eigen land gebeuren, onder andere met het oog op de vergroening van de economie. De opbrengsten uit de verkoop van emissierechten moeten volgens het voorstel van resolutie in de eerste plaats worden aangewend voor de realisatie van het Vlaams Klimaatbeleidsplan. Zo kunnen bedrijven beter worden ondersteund om zich aan te passen aan het nieuwe beleid of kunnen ontwikkelingslanden beter worden ondersteund in hun strijd tegen de klimaatopwarming.

Tijdens de bespreking waren alle indieners tevreden dat een breed gedragen voorstel van resolutie tot stand is gebracht. Elkeen herkent zijn bekommernissen in dit voorstel.

Cruciaal element van het voorstel van resolutie is volgens de indieners de vraag aan de Vlaamse Regering om samen met de Federale Regering en de andere gewestregeringen een Europese reductiedoelstelling van broeikasgassen van 30 procent tegen 2020 ten opzichte van de uitstoot in 1990 te ondersteunen.

Volgens mevrouw Marleen Van den Eynde staat het voorstel van resolutie vol met goede doelstellingen, maar niet realistisch. Mevrouw Van den Eynde gelooft ook niet dat er een Europees mechanisme tot stand zal komen dat ervoor zorgt dat de concurrentiepositie tussen de verschillende landen niet wordt aangetast. Het lid vraagt zich af waarom Vlaanderen het voortouw moet nemen en benadrukt dat doelstellingen ook haalbaar moeten zijn.

Deze bewering wordt door diverse mede-indieners weerlegd. De heer Bart Martens merkt op dat de reductiedoelstelling in het kader van het Kyoto-protocol destijds ook als onrealistisch werd bestempeld. Europa heeft zich geëngageerd om tussen 2008 en 2012 de uitstoot met 20 procent te reduceren. België heeft in de lastenverdeling tussen de lidstaten toen een reductie

met 7,5 procent aanvaard en die doelstelling werd ook gehaald, zelfs met een minimale inzet van flexibele mechanismen. De destijds als onrealistisch bestempelde doelstelling werd toch gerealiseerd, en dat kan ook met de nieuwe doelstelling gebeuren, op voorwaarde dat de lastenverdeling op een faire manier gebeurt. De aangescherpte reductiedoelstelling kan zelfs positieve mogelijkheden bieden voor onze industrie en onze samenleving.

De heer Hermes Sanctorum betreurt dat mevrouw Van den Eynde de discussie vooral in een communautair daglicht plaatst, en wijst erop dat het Belgische standpunt op de Europese Ministerraad Leefmilieu een reductiedoelstelling van 30 procent ondersteunde. Blijkbaar zijn alle Belgische entiteiten samen toch in staat om voor een aangescherpte reductiedoelstelling te pleiten. Het lid stelt dat uit de toelichting van de heer Vergote van het Directoraat-generaal Klimaatactie van de Europese Commissie, tijdens de gedachtewisseling van 6 maart 2012, duidelijk bleek dat de reductiedoelstelling van 30 procent wel realistisch is. Ook heel wat andere studies wijzen niet enkel op de gezondheidsbaten en de voordelen op het vlak van onafhankelijkheid van fossiele brandstoffen van buiten Europa, maar ook op een additionele economische groei.

Volgens de heer Robrecht Bothuyne is het voorstel van resolutie geen utopie. Het zou inderdaad onrealistisch zijn om in Vlaanderen eenzijdig een verhoogde reductiedoelstelling op te leggen en te veronderstellen dat het de concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven niet zou schaden, maar het is volgens het lid evenmin een optie om aan de kant te blijven staan en de klimaatproblematiek op zijn beloop te laten. Het voorstel van resolutie verenigt een scherpe klimaatambitie op Europees niveau met een aantal belangrijke randvoorwaarden om de concurrentiepositie te vrijwaren.

Mevrouw Tine Eerlingen stipt aan dat het heel belangrijk is dat de verdeling binnen België tussen de gewesten op basis van potentieel en kostenefficiëntie gebeurt.

Uiteindelijk werd het voorstel van resolutie goedgekeurd met tien stemmen bij twee onthoudingen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, ik zal zeer kort zijn want de verslaggever, mevrouw Taeldeman, heeft op een zeer volledige en correcte wijze het voorstel van resolutie en de discussie in de commissie, toegelicht.

Het is een belangrijk voorstel van resolutie, gesteund door zes partijen. In de commissie was er een kamerbrede meerderheid, en die zal er hopelijk straks ook zijn in de plenaire vergadering. Het voorstel van resolutie zorgt ervoor dat de minister een duidelijk mandaat heeft om enerzijds de scherpere doelstelling op Europees niveau te bepleiten en anderzijds de concurrentiepositie van Vlaanderen, België en de Europese Unie te vrijwaren.

Het is een belangrijk voorstel van resolutie, dat een stap vooruit betekent in de manier waarop we het klimaatbeleid vorm willen geven.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik vind het voorstel van resolutie zo belangrijk dat ik het niet kon laten om naar het spreekgestoelte te komen.

Kiezen voor meer klimaatambitie is kiezen voor onszelf. Toegegeven, het klinkt weinig altruïstisch, maar ik besef heel goed dat de eventuele schroom ten aanzien van een ambitieus klimaatbeleid vooral geïnspireerd is door eigenbelang.

Op zich is dat niet zo erg. Het gaat eigenlijk over de bezorgdheid over onze economische positie in een multipolaire wereld van economische groeimachten en een tanend Europa.

De strijd tegen de klimaatverandering kost ons geld, zo klinkt het vaak. Enkele jaren geleden waren er nog heel wat Vlaamse politici die de menselijke invloed op de klimaatverandering in vraag stelden. Die zijn er nu nog nauwelijks. Dat is een zeer positieve evolutie. Het blijkt

ook uit de bijna kamerbrede steun voor dit voorstel van resolutie, met uitzondering van de strijders tegen de invasieve exoten.

Niets doen aan de klimaatverandering zal ons later meer kosten, zowel financieel en economisch als menselijk en ecologisch. Zo goed als niemand twijfelt daar nog aan. Dat is een belangrijke stap voorwaarts. De Europese Commissie heeft intussen berekend dat als we het advies van de wetenschap volgen en dus tegen 2050 80 tot 95 procent minder CO₂ willen uitstoten, het huidige tempo niet kostenefficiënt is. Dus nu meer investeren in meer klimaatbeleid, betekent besparen op termijn.

Maar nog steeds bestaat bij heel wat politici de vrees dat we als Europeanen, Belgen en Vlamingen eenzijdig zullen moeten opdraaien voor die initiële klimaatkosten, terwijl de rest van de wereld al onze inspanningen tenietdoet. Dat laatste klopt niet, want ook de rest van de wereld staat niet stil. Ook in de Verenigde Staten groeit het besef dat het vijf over twaalf is voor het klimaat, in plaats van vijf voor twaalf. Denk maar aan de vele bottom-upinitiatieven van een aantal belangrijke Amerikaanse steden. Maar ook de centrale overheid van de VS zit niet stil. Zo wordt de CO₂-uitstoot van nieuwe elektriciteitscentrales aan banden gelegd, en elektriciteitscentrales zijn in de VS net de voornaamste bron van broeikasgassen.

In China moet de broeikasgasuitstoot per producteenheid tegen 2015 dalen met 17 procent ten opzichte van 2010. In India, een andere economische groeimacht, wordt een handel opgezet in energiebesparingen, vergelijkbaar met de emissierechtenhandel in Europa. Kan het allemaal nog beter? Absoluut. Maar wereldwijd gebeurt er wel degelijk iets. Europa staat dus niet alleen in de strijd tegen de klimaatverandering.

Maar zelfs zonder die wereldwijde inspanningen, collega's, blijkt Europa baat te hebben bij een sterk klimaatbeleid. De voorbije jaren werd de ene studie na de andere gepubliceerd die aantoonde dat meer klimaatambitie in Europa sowieso goed is voor de Europeanen, en dus ook voor de Belgen, en dus ook voor de Vlamingen. Volgens een studie, gemaakt door onder meer het Potsdam Instituut en de Universiteit van Oxford in opdracht van de Duitse overheid, toch een onverdachte bron, zou bij 30 procent minder broeikasgassen tegen 2020 het bruto binnenlands product stijgen tot 476 miljard dollar, of 6 procent meer dan als we voor 20 procent minder CO₂ gaan. De werkloosheid zou dan dalen met 2,5 procent. Onze economie en onze welvaart hebben op korte termijn dus een groot voordeel bij een verhoogde klimaatambitie. Wie kan daar iets op tegen hebben?

En de baten gaan zelfs verder. We worden ook energieonafhankelijker. Dat is, denk ik, toch ook een belangrijk aandachtspunt van onze Vlaams-nationalistische collega's. De ene strekking steunt het, de andere blijkbaar niet, om onduidelijke redenen, maar goed. Volgens de laatste studie van de Europese Commissie besparen we ten opzichte van het 'business as usual'-scenario jaarlijks 700 miljoen euro tussen 2016 en 2020 door minder uitgaven aan fossiele brandstoffen uit het buitenland.

De voordelen voor de Belgische volksgezondheid worden jaarlijks geschat op 100 tot 230 miljoen euro. De besparing op kosten voor maatregelen tegen luchtvervuiling, zoals mevrouw Van den Eynde terecht geregeld aankaart in de commissie, bedragen 117 miljoen euro per jaar. Dat past in de strijd tegen luchtvervuiling, voor meer gezondheid voor de Vlamingen.

Kiezen voor meer klimaatambitie is dus niet alleen solidair zijn met de rest van de wereld. Ik herhaal mijn eerste zin: kiezen voor meer klimaatambitie is kiezen voor onszelf. Voor onze eigen economie, voor onze eigen werkgelegenheid, voor onze eigen gezondheid. Met de resolutie die nu voorligt, erkent Vlaanderen dit. Toegegeven, het is weliswaar met wat bezorgdheid, maar laat ons hopen dat die bezorgdheid smelt als sneeuw voor de zon zodra werkgelegenheid en economie worden aangewakkerd door het uitvoeren van de inhoud van de resolutie.

Ik wil uitdrukkelijk de meerderheidspartijen bedanken voor de fair play die zij in dit dossier aan de dag hebben gelegd. Een pluim voor hen. Zo hebben we over de grenzen van

meerderheid en oppositie heen een zo goed als kamerbrede steun voor meer klimaatambitie. Minister van Leefmilieu Joke Schauvliege heeft dus een zeer sterk mandaat om te onderhandelen voor een ambitieus klimaatbeleid in Europa. Bedankt. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik wil de verslaggeefster, mevrouw Taeldeman, bedanken voor de heldere uiteenzetting van het debat in de commissie. Ik wil benadrukken dat dit maar een startschot is. Het voorstel van resolutie gaat over het ambitieniveau dat we mee willen ondersteunen op Europees vlak: ga naar een reductie van 30 procent van broeikasgassen tegen 2020.

Maar we moeten ook zelf de hand aan de ploeg slaan. De Vlaamse Regering heeft nog heel wat werk op de plank liggen. Ze moet werk maken van het nieuwe Vlaamse Klimaatbeleidsplan, waarin de Vlaamse doelstellingen kunnen worden gerealiseerd, in de eerste plaats degene die voortvloeien uit het Europese 20-20-20-programma. Dat zal extra maatregelen vergen in sectoren als de gebouwensector, de transportsector, de landbouwsector en de industrie. Als we die maatregelen slim nemen, kunnen die meer maatschappelijke baten dan maatschappelijke kosten met zich mee brengen, maar ze moeten wel worden genomen. De Vlaamse Regering moet nu werk maken van een ambitieus Vlaams Klimaatbeleidsplan, waarmee we onze bijdrage aan de Europese ambitieuze doelstellingen kunnen realiseren.

In ons voorstel van resolutie hebben we duidelijk al onze poot gezet op de inkomsten die we verwachten uit de veiling van CO₂-uitstootrechten, in het kader van het Europese emissiehandelssysteem. We vragen in ons voorstel van resolutie dat de opbrengst daarvan in de eerste plaats naar de gewesten zou komen en kan worden ingezet voor het realiseren van onze klimaatdoelstellingen. Dat is niet onbelangrijk, want het betekent dat we in deze budgettair krappe tijden een extra financiering kunnen realiseren voor een ambitieus klimaatbeleid. Dat is ook nodig.

Vandaag is de grote uitdaging hoe we in deze tijden van besparingen een relancebeleid kunnen vormgeven en kunnen investeren in de toekomst. Investeren in energiebesparing kan dat dilemma doorbreken. Het is de slimste vorm van investeringen die we vandaag kunnen doen. Zo kunnen we ook de oplopende kosten door de stijging van de aardolie- en aardgasprijzen op de internationale markten temperen en deels vermijden. Het zijn ook investeringen in niet-delokaliseerbare activiteiten, die nog eens extra voordelen meebrengen op het vlak van de verbetering van de luchtkwaliteit en noem maar op. Het gaat ook over het verhogen van de koopkracht voor de mensen, want al het geld dat je niet moet uitgeven aan energiefacturen en de Electrabels van deze wereld, kun je aan nuttigere dingen besteden.

Dit voorstel van resolutie bevat de kiemen van een zinvol relancebeleid dat Vlaanderen in staat moet stellen om af te kicken van de energieverslaving, zijn gebouwen, voertuigen en toestellen energiezuiniger te maken en paal en perk te stellen aan het verlies van energie en geld.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, mevrouw Taeldeman, ik dank u voor het correcte verslag. Dit voorstel van resolutie is het resultaat van een werk van lange adem. Uiteraard is ook Open Vld zeer tevreden met dit resultaat en dit breed gedragen voorstel van resolutie.

Ik wil enkele accenten leggen. Het is voor onze fractie belangrijk dat het beleid rond de terugdringing van de broeikasgasuitstoot rekening houdt met de competitiviteit van de zelfstandigen en bedrijven die aan grensoverschrijdende concurrentie onderhevig zijn. Het is ook van belang dat er een grondige analyse van de maatschappelijke gevolgen wordt gemaakt en dat er wordt aangedrongen op de instelling van een Europees fiscaal mechanisme ten aanzien van derde landen die niet zouden bijdragen tot de reductie en de beperking van de uitstoot van de broeikasgassen. Zoals het onze liberale partij past, moeten de

klimaatdoelstellingen die we vooropstellen, leiden tot het investeren in de ontwikkeling van innovatieve producten, technologische vernieuwing en groene jobs.

Zoals de heer Martens zegt, het is een startschot. We zullen het dan ook opvolgen vanuit de oppositie. We wensen de minister veel succes met de realisatie verder.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mevrouw Taeldeman, ik wil u bedanken voor het keurige verslag. Ik wil niet uit de toon vallen.

Voorzitter, Europa heeft inderdaad ambitieuze plannen om de CO₂-uitstoot tegen 2050 drastisch terug te dringen: het gaat zelfs van -85 tot -95 procent. In dat kader denkt de EU eraan om de CO₂-reductie tegen 2020 op te trekken van 20 naar 30 procent. Ter voorbereiding van deze beslissing liet de Europese Commissie een analyse maken van de gevolgen van een dergelijk engagement voor elke lidstaat. Deze studie werd in de commissie Leefmilieu toegelicht en besproken. De analyse wijst ons op een aantal opportuniteiten voor nieuwe werkgelegenheid, ontwikkelingskansen voor innovatieve sectoren, een op termijn kleinere afhankelijkheid van steeds duurder wordende fossiele brandstoffen, een positieve impact op het leefmilieu en als gevolg daarvan ook op de menselijke gezondheid.

Verschillende lidstaten hebben al laten weten achter deze plannen te staan en ook Vlaanderen liet recent verstaan mee te willen stappen in een dergelijk engagement. Naar aanleiding van de bespreking van de analyse van de Europese Commissie stelde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie op. Voor ons is het belangrijk dat de Vlaamse en Europese concurrentiepositie worden gevrijwaard en dat ook anderen een inspanning doen. We willen de inspanningen verdeeld zien op basis van het potentieel en de kostenefficiëntie, zowel binnen de verschillende lidstaten, als tussen de regio's, ook binnen België dus.

Dat Vlaanderen nog voor een grote uitdaging staat, bleek onlangs uit het antwoord op een vraag van mij in de commissie Leefmilieu. Ik stelde de vraag naar aanleiding van de publicatie van de Vlaamse uitstootcijfers voor 2010. Wat ik vooral onthouden heb uit de cijfers, is dat de economische heropleving ervoor heeft gezorgd dat de dalende trend in de uitstoot van broeikasgassen van de laatste jaren niet werd doorgezet. Ook de strenge winter deed het aandeel van de uitstoot van broeikasgassen ten gevolge van de gebouwenverwarming sterker doorwegen. De minister antwoordde dat we desondanks nog steeds op schema zitten voor Kyoto, maar de min-30-procentdoelstelling gaat veel verder dan Kyoto.

Ik heb begrepen dat de Vlaamse Regering momenteel nagaat hoe de inspanningen verdeeld kunnen worden over de verschillende beleidsdomeinen. Deze oefening zal aantonen welke inspanningen Vlaanderen kan leveren in het kader van een eventueel Europees engagement van -30 procent tegen 2020.

Ik besluit: wij steunen een engagement om de CO₂-uitstoot verder te reduceren maar het is duidelijk dat hier internationale inspanningen nodig zijn, dat we onze concurrentiepositie moeten bewaken, en dat er heldere afspraken moeten komen binnen België.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw Taeldeman, ik wil u bedanken voor het keurige verslag. Ik wil niet uit de toon vallen.

LDD heeft duidelijk gesteld dat we dit initiatief steunen op voorwaarde dat Europa zich daar volledig achter stelt.

Het heeft geen zin dat Vlaanderen 'soloslim' speelt en zichzelf strengere normen zou opleggen dan aan de ons omringende landen en aan onze collega's binnen de EU. Dat staat duidelijk verwoord in het voorstel van resolutie. Wij moeten daarnaar streven. Er zijn voorbeelden die we steeds indachtig moeten zijn. Zo laat men in Europa nauwelijks of niet

genetisch gemanipuleerde organismen toe, terwijl we wel de import uit Brazilië toelaten van vlees van kippen die met genetisch gemanipuleerde maïs zijn gevoed. Als we op dat vlak iets doen, moeten we het altijd minstens op Europees niveau doen, samen met alle 27 lidstaten. We moeten er ook over waken dat we in de landen waarmee we zakelijke banden onderhouden een duidelijk engagement in dezelfde richting zien. Dat zijn primordiale zaken. Maar vooral het eerste is afdwingbaar: dat wij maar meestappen als dit scenario van 30 procent voor de hele EU geldt.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Collega's, soms lijkt het er op dat bepaalde discussies door bepaalde partijen worden geclaimd in een soort van opbodstelsel, alsof het hun geniale idee is. Dat vraag ik me nu ook af bij dit thema. Ik vraag me af wie het goed meent met dit voorstel van resolutie. Of is het allemaal grootdoenerij, om toch maar de grootste groene jongen te zijn.

Het is goed dat mevrouw Taeldeman verslag heeft uitgebracht, maar voor de volledigheid wil ik toch nog het een en ander verduidelijken voor de collega's die niet in de commissie Leefmilieu zitten.

Dit voorstel van resolutie is nogal woelig tot stand gekomen. Op 16 mei 2011 werd door de collega van Groen en door de collega van de Open Vld-fractie een voorstel van resolutie ingediend betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30 procent minder broeikasgassen tegen 2020. Dit initiële voorstel is echter nooit ter sprake gekomen en werd in de schuif gestoken als "nog te behandelen". Geen haan die ernaar kraaide.

Bijna één jaar later, op één enkele maand na, laat minister Schauvliege plots een ballonnetje op in Villa Politica: "Vlaanderen wil uitstoot van broeikasgassen met 30 procent reduceren. En nu de harde maatregelen. De Vlaamse Regering moet, ondanks budgettaire krapte, de komende jaren zwaar inzetten op milieu. Los van wat de andere entiteiten van dit land – Wallonië, Brussel en het federale niveau – doen." Aldus minister Schauvliege.

Minister-president Peeters kon deze uitspraak niet smaken en liet alvast weten dat minister Schauvliege voor haar beurt had gesproken. De Vlaamse Regering had hierover nog niets beslist.

Toevallig kwam, twee dagen na de uitspraak van de minister, een vertegenwoordiger van de studiedienst van de Europese Commissie toelichting geven over haar rapport. Plots barstte een discussie los tussen de indieners van de oorspronkelijke resolutie en de meerderheid. In hoofdzaak CD&V zat blijkbaar heel verveeld met de uitspraken van de minister, want hierover was intern nog niets gecommuniceerd. Minister-president Peeters was niet echt enthousiast over de wilde plannen van minister Schauvliege. Resultaat: louter een toelichting van de studiedienst met een aantal kritische vragen, van mijn fractie maar ook van de CD&V-fractie.

De Open Vld-fractie en de Groen-fractie vonden dat het wel welletjes was geweest en vroegen een dringende behandeling van hun voorstel van resolutie over de reductiedoelstellingen. Het voorstel van resolutie zou weldra één jaar oud zijn, zonder enige behandeling. Maar de voorzitter van onze commissie sprak, zoals steeds, verzoenende woorden en vroeg de twee oppositiepartijen om samen het voorstel eens te bekijken en een gezamenlijk voorstel in te dienen. En daar staan we nu, collega's: de wilde voorstellen van minister Schauvliege lijken plots door iedereen gegeerd.

Inhoudelijk kan ik wel honderden voorstellen van resolutie als dit schrijven. Als ik een voorstel van resolutie schrijf, is het er eentje waarvan ik de uitvoering mogelijk acht. Ik schrijf geen voorstellen van resolutie met utopische voorstellen om de burger te tonen dat we

goed bezig zijn, terwijl dat eigenlijk helemaal niet het geval is. Wat mij betreft, mag het enkel om realistische voorstellen gaan.

De doelstelling die we momenteel nastreven, houdt in dat we de uitstoot van broeikasgassen tegen 2020 met 20 procent willen reduceren. Dat is een reductie met 20 procent ten opzichte van 1990. Ik maak even een rekensommetje. Dit betekent dat we op dertig jaar tijd een reductie met 20 procent willen bereiken. Momenteel zitten we op 14 procent. We hebben nog acht jaar tijd om de resterende 6 procent tot stand te brengen. Dat moet volgens ons haalbaar zijn. We mogen echter niet vergeten dat er reeds enorm veel inspanningen zijn geleverd. Bovendien zal die laatste reductie niet de gemakkelijkste 6 procent vertegenwoordigen.

Het voorliggend voorstel van resolutie vraagt niet tegen 2020 een reductie met 20 procent te bereiken: het gaat nog veel verder. Het gaat om een reductie met 30 procent tegen 2020. Dat betekent dat we op 8 jaar tijd nog 16 procent moeten reduceren. De voorbije 22 jaar hebben we de uitstoot met 14 procent weten te reduceren.

We vinden dit onrealistisch. We vrezen dat deze ambitie veel te hoog gegrepen is. Bovendien is er nog geen plan over de manier waarop deze reductie tot stand zou moeten komen. Minister Schauvliege heeft verklaard dat de andere ministers nu maar eens voorstellen moeten doen. Die vielen echter uit de lucht. Dit onderwerp, al de inspanningen die de kabinetten moeten leveren, was immers nog niet door de Vlaamse Regering besproken.

We mogen en moeten ambitieus zijn. We mogen de Europese Commissie, onze bedrijven en onze bevolking echter geen rad voor de ogen draaien. We moeten de mensen op een positieve manier stimuleren. Daar zijn we het mee eens. We moeten er echter absoluut voor zorgen dat we met onze doelstellingen niet in onze eigen voet schieten. We moeten onze economie en ons bedrijfsleven in economisch moeilijke tijden niet nog eens een ferme knauw geven.

We hebben ook kritiek op de Europese Commissie. Het is al te gemakkelijk doelstellingen op papier op te leggen. Die mensen beseffen echter niet dat het geen zin heeft de flinkste en beste leerling te willen zijn zolang de wereldpartners niet aan een wereldwijde reductie willen meewerken. Er is hier daarnet al toegegeven dat er nog geen wereldwijde reductie is.

Bovendien zou dit, ondanks alle beweringen, volgens de studiedienst van de Europese Commissie ook het evenwicht tussen de Europese landen en bijgevolg de economie in heel Europa grondig verstoren. Dit fenomeen zien we nu al ten gevolge van de toetreding van een aantal Oost-Europese landen tot de Europese Unie.

Vlaanderen mag en moet, ook met betrekking tot het klimaat, ambitieus zijn. We moeten er echter eerst voor zorgen dat we de doelstellingen kunnen nakomen die we onszelf tegen 2020 hebben opgelegd. Als dat de goede kant blijkt uit te gaan, kunnen we ons tegen 2050 bijkomende doelstellingen opleggen.

Ik kan meteen aantonen dat een reductie met 30 procent niet realistisch is. Ik stel vast dat een zesde van die reductie door middel van de aankoop van emissierechten in het buitenland zal worden bereikt. Wie de problematiek volgt, weet dat de handel in uitstootrechten momenteel een dieptepunt heeft bereikt. Hierdoor is de handel in klimaatvriendelijke investeringen minder interessant geworden.

De Europese Commissie zoekt ijverig een oplossing. Het is duidelijk dat dit een moeilijke opdracht is. De ontwikkelingslanden, zoals bepaalde landen in Oost-Europa, vrezen immers bijkomende kosten.

Wie het indicatorrapport van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) leest, kan vaststellen dat de hoeveelheid broeikasgassen in een stijgende lijn zit. In 2010 hebben de huishoudens 15 procent meer energie gebruikt en 18 procent meer broeikasgassen uitgestoten dan in 2009. Dat is geen goede ontwikkeling.

We moeten onze doelstellingen niet te hoog leggen. De inspanningen zullen veel te groot zijn. We moeten haalbare, realistische doelstellingen naar voren schuiven. Het Vlaams

Belang wil niet dat Vlaanderen ten gevolge van ondoordachte, onrealistische voorstellen geen economische slagkracht overhoudt. Om die reden zullen we ons bij de stemming over dit voorstel van resolutie onthouden.

Ik beloof wel dat ik bij de verschillende vakministers allerhande positieve voorstellen zal indienen. Ik heb minister Crevits al een aantal tips gegeven die tot een reductie kunnen leiden.

Ik hoop dat u die met heel veel enthousiasme zult goedkeuren.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw Van den Eynde, soms lijkt het alsof u niet aanwezig was tijdens de presentatie van de Europese Commissie. U was daar echter wel, want ik zat net achter u.

Een van uw argumenten is dat de prijs van de CO₂-emissierechten historisch laag is. U gebruikt dat als argument om net niet van 20 naar 30 procent minder CO₂ te gaan tegen 2020. Het punt is nu net dat onze klimaatambitie veel te laag ligt. Daardoor stort die prijs voor de emissierechten in. We moeten dan ook ambitieuzer worden om die prijs voor CO₂ stabiel te houden.

Mevrouw Van den Eynde, ik zou graag van u horen wat niet realistisch is aan die reductie tot 30 procent tegen 2020. U hebt de presentatie van de vertegenwoordiger van de Europese Commissie gehoord. Waarmee bent u het niet eens? Zijn boodschap was immers dat het wel realistisch en voordelig is voor Vlaanderen, België en Europa. Wat is volgens u niet realistisch?

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer Sanctorum, ik heb het rekensommetje gemaakt. Ik heb gezegd dat we 14 procent hebben gehaald ten opzichte van 1990. Dat heeft de Europese Commissie ook bevestigd. We hebben nu nog 8 jaar de tijd om 6 procent te halen. U wilt echter op 6 jaar tijd 16 procent halen: 6 procent die we nog moeten halen tegen 2020 plus de bijkomende 10 procent. Dat is volgens mij niet haalbaar. We halen amper 14 procent in 22 jaar en dan wilt u 16 procent halen in 8 jaar. Ik denk dat dat totaal onrealistisch is, zeker met het oog op de huidige crisis en de druk van de Oost-Europese landen op onze economie. Ik hoef geen tekening te maken over hoe onze economie wordt bedreigd door Oost-Europese arbeiders.

Ik heb het ook gehad over het indicatorrapport waaruit blijkt dat er opnieuw meer CO₂ in de lucht is. Ik ben ervan overtuigd dat we inspanningen moeten doen. Wanneer er echter steeds meer CO₂ in de lucht komt, dan denk ik dat het niet haalbaar is om die 30 procent te halen.

De heer Hermes Sanctorum: Ik stel vast dat er tal van studies zijn waarin net staat dat het wel realistisch is. Alleen heeft de studiedienst van Vlaams Belang op een of andere manier bepaald dat het niet realistisch is, waarvan akte.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer Sanctorum, ik heb gezegd dat ik uiteraard positieve voorstellen zal indienen. Ik heb dat ook in het verleden gedaan. Ik herinner u aan de voorstellen van resolutie over CO₂-recuperatie van de chemische bedrijven naar de serres, waardoor er minder CO₂ moet worden opgewekt. Ik heb ook een ander voorstel ingediend over dakvegetatie, waardoor minder CO₂ wordt teruggekaatst. Ik heb al voldoende positieve voorstellen ingediend, ook wat compressed natural gas (CNG) betreft, meer bepaald het rijden op aardgas. Ik begrijp niet waarom de Vlaamse Regering niet inzet op die thema's. Ik heb die voorstellen ook gedaan aan minister Crevits. Ik zal opnieuw positieve voorstellen doen voor een beter klimaat, maar dan wel op een realistische en haalbare manier en niet zoals sommige collega's hier die een handelsboycot willen instellen tegen landen die de Europese reductiedoelstelling niet halen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Wij begroeten mevrouw Smaers, die op 29 februari is bevallen van Alexander. (*Applaus*)

We hebben namens het Uitgebreid Bureau een bos blauwe bloemen laten bezorgen.

Verder heten we ook de heer Van Eyken welkom, die weer in ons midden is. (*Applaus*)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020

– 1531 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

91 leden hebben ja geantwoord;

21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, mevrouw Smaers is terug, maar mevrouw Poleyn gaat nu met zwangerschapsverlof. Voor deze en de volgende periode heb ik een stemafpraak met haar.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik heb een stemafpraak met de heer Patrick Janssens, die niet zwanger is, maar blijkbaar wordt geteisterd door een hernia.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, ik heb ook een stemafpraak, met mevrouw Schryvers.

■

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 20 maart 2012 door de dames Marijke Dillen en Mieke Vogels en de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de toenemende problematiek van de wachtlijsten in de sector van personen met een handicap, over het falende beleid voor personen met een handicap, en over het recordaantal personen met een handicap op een wachtlijst – 1537 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik wil deze problematiek toch nog wel eens onder de aandacht brengen. Geachte leden, het wegwerken van de wachtlijsten in de sector van de personen met een handicap is een heel oude belofte van diverse Vlaamse regeringen, een belofte die helaas tot op vandaag nog niet is gerealiseerd. Nochtans meen ik dat we het er allemaal over eens zijn dat het waarborgen van zorgzekerheid bijzonder belangrijk is. We moeten helaas vaststellen dat, ondanks een aantal initiatieven, ondanks Perspectief 2020, de wachtlijsten blijven groeien. Met deze motie vragen wij de Vlaamse Regering om bij hoogdringendheid een aantal initiatieven te nemen om eindelijk – en het woord ‘eindelijk’ mag in dezen toch wel worden beklemtoond – de wachtlijsten in de sector weg te werken, en daarvoor uiteraard ook de nodige middelen vrij te maken.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

19 leden hebben ja geantwoord;

74 leden hebben neen geantwoord;

19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van mevrouw Vera Van der Borght, de heer Peter Gysbrechts, de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe en de heer Sas van Rouveroi tot besluit van de op 20 maart 2012 door de dames Marijke Dillen en Mieke Vogels en de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de toenemende problematiek van de wachtlijsten in de sector van personen met een handicap, over het falende beleid voor personen met een handicap, en over het recordaantal personen met een handicap op een wachtlijst – 1538 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, geachte leden, ik hoop dat ik nog even uw aandacht kan hebben. Zoals mevrouw Dillen daarnet zei, is het probleem genoegzaam bekend.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght vroeg of u even wou luisteren. Toen was het even stil en dan begon het toch opnieuw.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik vind dit inderdaad belangrijk genoeg om er toch even aandacht voor te vragen. Het probleem is genoegzaam bekend. We hebben er al heel wat discussies over gevoerd. Ja, er zijn elk jaar extra budgetten en extra middelen. Ja, er is het plan Perspectief 2020. Het is echter duidelijk dat die jaarlijkse budgetstijgingen onvoldoende zijn om het resultaat drastisch te verbeteren. Perspectief 2020 is nog veraf. We moeten vermijden dat we over een paar jaar plots een Perspectief 2025 of 2030 krijgen. Ook in de zorgregie duiken knelpunten op. Ik verwijs in dat verband naar de problematiek van de 21-jarigen die plots op straat staan wanneer ze niet terecht kunnen in een voorziening voor volwassenenopvang. We zullen dus extra inspanningen moeten leveren waar we dat kunnen. We zullen inventiever moeten zijn in het zoeken naar nieuwe manieren om tekorten aan te pakken.

Vele ouders nemen het heft in handen door zelf werk te maken van de aankoop, bouw of inrichting van een kleinschalige residentie waar hun kinderen kunnen worden opgevangen. Alleen ontbreekt het aan de financiering van de zorgkost. Dit betekent een obstakel voor de opstart en de werking van deze initiatieven.

Met deze motie willen we het probleem aanpakken door concreet twee zaken te vragen aan de Vlaamse Regering. Daarin verschilt deze motie van die van het Vlaams Belang. We vragen ten eerste om een proefproject op te starten waarbij in overleg met de initiatiefnemers van een private residentie, een aantal persoonlijke assistentiebudgetten (PAB's) of persoonsvolgende convenants worden toegekend aan personen met een handicap met de hoogste zorgnoden die in die residentie willen verblijven. Ten tweede vragen we naar analogie met Kids-Invest voor de kinderopvangsector binnen de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) een dergelijk waarborgfonds op te richten voor private infrastructuurprojecten in de gehandicaptenzorg.

Collega's, in het belang van de vele ouders die worden geconfronteerd met de problematiek zou ik met aandrang durven te vragen om deze motie niet koudweg naast u neer te leggen en weg te stemmen. We hebben bewust gekozen om onze motie op een positieve en constructieve manier voor te leggen, in de hoop dat we hier met ons allen, meerderheid en oppositie, een ja op kunnen geven. Met dank.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
42 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 25 april 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.31 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Ann Brusseel, Katrien Schryvers, Mieke Vogels: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Patricia Ceysens, Bart De Wever, Liesbeth Homans

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Lies Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh,

Lukas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Lies Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Lukas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Karlos Callens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Bart Tommelein, Vera Van der Borcht, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick

De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jorgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Lies Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jorgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Bart Tommelein

■